

शुक्रवार, दि. १६ ऑक्टोबर २०२६

जे जे आपणासी ठावे, ते ते इतरांसी सांगावे
शहाणे करूनी सोडावे, सकळ जन

संरक्षापक् संपादकः
कै. दैविदारसाव रसाळ

गोदातीर समाचार

संपादक

केशव घोणसे पाटील

शहरे स्मार्ट नव्हे, सुरक्षित कधी होणार?

गगनचुंबी इमारती, झगमगते मॉल, मेट्रो, स्मार्ट सिटीचे कमांड सेंटर आणि डिजिटल प्रशासनाच्या घोषणा... या सगळ्या झगमगाटामागे भारतीय शहरांचे खरे चित्र मात्र विदारक आहे. रस्त्यांवर खड्डे, तुंबलेली गटारे, पावसात जलमय होणारे परिसर, अनधिकृत बांधकामे, प्रदूषण, अनियमित पाणीपुरवठा, वीजपुरवठ्याच्या समस्या आणि उघडी गटारं हेच सामान्य नागरिकांच्या रोजच्या जगण्याचे वास्तव बनले आहे. प्रश्न एवढाच आहे की, आपण स्मार्ट शहरांची स्वप्ने पाहत असताना नागरिकांच्या सुरक्षित आणि मूलभूत नागरी सुविधांची हमी कधी देणार ? सुमारे पाच दशकांपूर्वीची इमारत, त्यातील कथित अनधिकृत बदल, संरचनात्मक कमकुवतपणा आणि देखरेख यंत्रणेतील संधाव्य नुटी यामुळे अनेक प्रश्न निर्माण झाले आहेत. देशाची भविष्यातील शक्ती असलेल्या तरुण विद्यार्थ्यांचे वास्तव्य अशा असुरक्षित इमारतींमध्ये असेल, तर विकासाच्या दाव्यांना अर्थ काय ? ही समस्या केवळ दिल्ली, मुंबई किंवा इतर महानगरांपुरती मर्यादित नाही. महाराष्ट्रातील नांदेड, छत्रपती संभाजीनगर, लातूर, परभणी यांसारख्या शहरांसह देशातील दुसऱ्या-तिसऱ्या स्तरातील शहरे झपाट्याने विस्तारत आहेत. मात्र शहरांचा विस्तार नियोजनबद्ध पद्धतीने होताना दिसत नाही. नव्या वसाहती उभ्या राहतात; पण त्यांच्यापूर्वी रस्ते, पाणी, सांडपाणी व्यवस्था, सार्वजनिक वाहतूक आणि कचरा व्यवस्थापनाची तयारी होत नाही. शहर वाढते; नागरी नियोजन मात्र मागे राहते. विशेष म्हणजे भारताची शहरीकरणाची पातळी अजूनही अनेक देशांच्या तुलनेत कमी आहे. २०२५ मध्ये भारताच्या सुमारे ३५.७ टक्के लोकसंख्या शहरी भागात राहत होती. चीनमध्ये हे प्रमाण सुमारे ६६ टक्के, तर अमेरिका, कॅनडा, जर्मनी आणि ब्रिटनमध्ये ते ७८ ते ८५ टक्क्यांच्या आसपास आहे. म्हणजे भारत अजून पूर्णपणे शहरी देश झालेला नाही ; तरीही शहरांची मूलभूत पायाभूत व्यवस्था ताणली गेली आहे. उद्या शहरी लोकसंख्या आणखी वाढली तर काय होणार ? यामागे केवळ निधींचा अभाव कारणीभूत नाही. नियोजनातील ढिसाळपणा, संस्थांमधील समन्वयाचा अभाव, राजकीय भ्रष्टाचार आणि जबाबदारी निश्चित करण्याची अनिच्छा ही मोठी कारणे आहेत. बांधकामाला परवानगी देणारे एक, रस्ते करणारे दुसरे, पाणीपुरवठा तिसरे, वाहतूक चौथे आणि विकास आराखडा तयार करणारे पाचवे! जबाबदारी इतकी विभागली जाते की दुर्घटना घडल्यानंतर दोषी कोण, हा प्रश्नच अनुत्तरित राहतो. भ्रष्टाचाराची साखळी तोडल्याशिवाय शहरांची अवस्था सुधारणार नाही. निविदा, कंत्राटे, कामाची गुणवत्ता, पूर्णत्व प्रमाणपत्रे, बांधकाम परवानग्या आणि देखभाल यामध्ये पारदर्शकता आली पाहिजे. एखादा रस्ता तयार झाल्यानंतर काही महिन्यांतच उखडला, तर केवळ रस्ता दुरुस्त करून प्रश्न सुटत नाही. निकृष्ट काम करणारा कंत्राटदार, त्याला प्रमाणपत्र देणारा अभियंता आणि त्यावर देखरेख करणारी यंत्रणा, या सर्वांची जबाबदारी निश्चित झाली पाहिजे. ‘स्मार्ट सिटी’ म्हणजे शहरभर सेन्सर बसवणे किंवा भव्य नियंत्रण कक्ष उभारणे नव्हे. ज्या शहरात नागरिकाला सुरक्षितपणे रस्त्याने चालता येते, नळाला नियमित पाणी येते, सांडपाणी वाहून जाते, कचरा वेळेवर उचलला जातो, इमारतींची नियमित तपासणी होते, रस्ते खड्डेमुक्त असतात आणि उघड्या मॅनहोलमध्ये नागरिक पडत नाहीत, तेच खरे स्मार्ट शहर. कृत्रिम बुद्धिमत्ता आणि डिजिटल तंत्रज्ञान हे नागरी व्यवस्थेचे पर्याय नाहीत ; ते सक्षम प्रशासनाला मदत करणारी साधने आहेत. यासाठी सर्वप्रथम स्थानिक स्वराज्य संस्थांना आर्थिकदृष्ट्या सक्षम करावे लागेल. मालमत्ता कराची अचूक आकारणी, अचूक तंत्रज्ञान आधारित नोंदणी, डिजिटल करसंकलन आणि पारदर्शक आर्थिक व्यवहार आवश्यक आहेत. प्रत्येक रस्ता, पूल, नाला, मॅनहोल आणि सार्वजनिक इमारतीला डिजिटल ओळख क्रमांक देऊन त्याची बांधकाम तारीख, कंत्राटदार, अभियंता, देखभाल इतिहास आणि पुढील तपासणीची तारीख सार्वजनिक करणे शक्य आहे. यामुळे ‘काम झाले’ या कागदी दाव्याऐवजी प्रत्यक्ष गुणवत्ता तपासता येईल. याहून महत्त्वाचे म्हणजे नागरिकांची उदासीनता संपली पाहिजे. खड्डा पडला की फोटो काढून सोशल मिडियावर टाकणे पुरेस नाही. करदात्या नागरिकाने आपल्या पैशाचा हिशेब मागितला पाहिजे. नगरपालिकांनी कामांची माहिती सार्वजनिक केली पाहिजे आणि नागरिकांनी ती तपासली पाहिजे. शहरांचा विकास केवळ उंच इमारतींनी मोजला जाऊ नये. एखाद्या शहराची खरी उंची त्याच्या इमारतींमध्ये नसते; ती तेथील नागरिकांच्या सुरक्षिततेत, स्वच्छतेत आणि जगण्याच्या गुणवत्तेत असते. खड्ड्यात पडून मृत्यू, मॅनहोलमध्ये वाहून जाणे किंवा कमकुवत इमारतीखाली दबून मरणे हे अपघात म्हणून झटकून टाकण्याचे दिवस आता संपले पाहिजेत. कारण अशा प्रत्येक मृत्यूमागे केवळ एक निष्पाप जीव जात नाही तर संपूर्ण नागरी व्यवस्थेचा निष्काळजीपणा उघडा पडतो. स्मार्ट शहरांच्या जाहिराती करण्यापेक्षा सुरक्षित शहरांची हमी देणे ही सरकार आणि स्थानिक स्वराज्य संस्थांची पहिली जबाबदारी आहे. अन्यथा स्मार्ट सिटीच्या फलकाखालीच ढासळणारी शहरे आणि त्यांच्या ढिगाऱ्याखाली दबलेले नागरिक, हेच आपल्या विकासाचे खरे विद्रुप चित्र ठरेल.

भारतातील शक्तिपीठे : श्रद्धा, इतिहास आणि स्थापत्याचा प्रवास

भारताच्या सांस्कृतिक परंपरेत देवीची उपासना ही अत्यंत प्राचीन आणि महत्त्वाची परंपरा आहे. निसर्गातील सृजनशक्तीपासून मातृत्वापर्यंत, संरक्षणपासून संहारापर्यंत आणि करुणेपासून पराक्रमापर्यंत स्त्रीतत्त्वाच्या विविध पैलूंचे दर्शन देवीच्या उपासनेतून घडते. याच परंपरेचा एक महत्त्वाचा भाग म्हणजे भारतात आणि भारतीय सांस्कृतिक क्षेत्रात पसरलेली शक्तिपीठे.

हिमालयातील पर्वतरांगांपासून बंगाल आणि ईशान्य भारतापर्यंत, महाराष्ट्रातील सह्याद्रीपासून दक्षिण भारतातील मंदिरनगरीपर्यंत देवीची अनेक प्रसिद्ध तीर्थस्थळे आढळतात. प्रत्येक स्थळाची स्वतंत्र आख्यायिका, उपासनेची पद्धत, स्थापत्यशैली आणि स्थानिक सांस्कृतिक ओळख आहे. पण शक्तिपीठे म्हणजे नेमके काय ? त्यांची निर्मिती कशी झाली ? या मंदिरांच्या वास्तूंमध्ये कोणता इतिहास दडलेला आहे ? आणि आजच्या काळात त्यांचे महत्त्व काय आहे ? या प्रश्नांची उत्तरे शोधताना श्रद्धा, इतिहास आणि स्थापत्य यांचा एक सुंदर, पण चिकित्सक प्रवास सुरू होतो.

शक्तिपीठांची पुराणकथा : श्रद्धेचा उगम
शक्तिपीठांच्या उत्पत्तीविषयीची सर्वांत प्रसिद्ध कथा देवी सती आणि भगवान शिव यांच्याशी संबंधित आहे.

पुराणपरंपरेनुसार, राजा दक्षाने आयोजित केलेल्या यज्ञामध्ये सतीचा अपमान झाला. या घटनेने व्यथित झालेल्या सतीने यज्ञकुंडात देहत्याग केला. सतीच्या वियोगाने दुःखी झालेल्या भगवान शिवांनी तिचे पार्थिव शरीर घेऊन तांडव सुरू केले. सृष्टीचा समतोल बिघडू नये म्हणून भगवान विष्णूंनी सुदर्शनचक्राने सतीच्या शरीराचे विविध भाग केले, अशी आख्यायिका सांगितली जाते. ज्या ठिकाणी हे भाग पडले, त्या स्थळांना शक्तिपीठे म्हणून मान्यता मिळाल्याची धार्मिक समजूत आहे.

ही कथा विविध पुराणग्रंथ, तांत्रिक ग्रंथ आणि प्रादेशिक परंपरांमध्ये वेगवेगळ्या स्वरूपात आढळते.

नात्यांमधील संवाद, संस्कार आणि परस्पर विश्वास जपणे ही काळाची गरज

कुटुंब ही केवळ चार भिंतींच्या घरात एकरा राहणाऱ्या माणसांची व्यवस्था नाही, तर प्रेम, विश्वास, त्याग, आपुलकी आणि संस्कार यांचा भक्कम आधार आहे. माणसाच्या जीवनाची जडणघडण कुटुंबातूनच होते. आई-वडिलांचे संस्कार, आजी-आजोबांचे अनुभव, भावंडांमधील स्नेह आणि नात्यांमधील परस्पर जिझाळा यांतून व्यक्तिमत्त्व विकसित होते. मात्र, बदलती जीवनशैली, वाढती महत्त्वाकांक्षा, आर्थिक स्पर्धा आणि तंत्रज्ञानाचा अतिवापर यामुळे आज कुटुंब व्यवस्थेसमोर अनेक आव्हाने उभी राहिली आहेत. त्यामुळे काळानुसार बदल स्वीकारताना कुटुंब व्यवस्थेचे महत्त्व टिकवणे ही प्रत्येकाची जबाबदारी बनली आहे. १) बदलती जीवनशैली आणि दुरा-वणारी नाती: पूर्वी एकरा कुटुंब पद्धतीत अनेक पिढ्या एकाच छताखाली राहत असत. घरातील ज्येष्ठ व्यक्तींचा सल्ला, मुलांवर होणारे संस्कार, सुख-दुःखातील सहभाग आणि परस्पर सहकार्य यामुळे कुटुंबातील नाती अधिक घट्ट होत असत. आज शिक्षण, नोकरी, व्यवसाय आणि रोजगाराच्या संधींमुळे विभक्त कुटुंबांची संख्या वाढली आहे. स्वतंत्र कुटुंबपद्धती ही परिस्थितीनुसार आवश्यक असू शकते; मात्र स्वतंत्र राहणे आणि नात्यांपासून दूर जाणे या दोन वेगळ्या गोष्टी आहेत.आज अनेक घरात सर्व सदस्य एकरा असतात; पण त्यांच्यात संवादाचा अभाव जाणवतो. प्रत्येकजण मोबाईल, समाजमाध्यमे आणि स्वतःच्या कामांमध्ये व्यस्त असतो. एकाच घरात राहूनही मनाने दूर जाण्याची ही परिस्थिती चिंताजनक आहे. कुटुंबातील सदस्यांनी एकमेकांसाठी वेळ काढणे, मनमोकळा संवाद साधणे आणि एकमेकांच्या भावना समजून घेणे आवश्यक आहे.

संस्कारांची पहिली शाळा म्हणजे कुटुंब: मुलांच्या व्यक्तिमत्त्व विकासात कुटुंबाची भूमिका अत्यंत महत्त्वाची असते. प्रामाणिकपणा, शिस्त, सहकार्य, जबाबदारी, ज्येष्ठांचा आदर आणि इतरांप्रती संवेदनशीलता यांसारखी मूल्ये मुलांना प्रामुख्याने कुटुंबातूनच मिळतात. पालक केवळ मुलांच्या शिक्षणाची आणि आर्थिक गरजांची पूर्तता करणारे नसतात, तर ते मुलांचे पहिले मार्गदर्शकही असतात. मुलांसमोर पालकांनी आदर्श वर्तन ठेवणे गरजेचे आहे. घरातील मोठ्यांशी आदराने बोलणे, मतभेद शांततेने सोडवणे आणि गरजू व्यक्तींना मदत करणे या कृतींतून मुलांना जीवनमूल्यांची शिकवण मिळते. केवळ उपदेश करून संस्कार रुजत नाहीत; तर दैनंदिन वर्तनातून ते अधिक प्रभावीपणे पोहोचतात.

ज्येष्ठांचा सन्मान आणि सुरक्षिततेची भावना:कुटुंब व्यवस्थेत ज्येष्ठ नागरिकांचे

शक्तिपीठांची संख्या सर्वत्र समान नाही. काही परंपरांमध्ये ४ शक्तिपीठांचा उल्लेख आढळतो, तर १८, ५१, ५२ किंवा १०८ अशा संख्याही विविध ग्रंथ आणि प्रादेशिक याद्यांमध्ये आढळतात. आज सर्वाधिक प्रचलित याद्यांमध्ये ५१ किंवा ५२ शक्तिपीठांचा उल्लेख केला जातो; मात्र त्यांची नावे, स्थ-ने आणि संबंधित अंग यांबाबतही मतभेद आहेत.

शक्तिपीठे : सांस्कृतिक नकाशावरील श्रद्धास्थाने
भारतातील अनेक देवीमंदिरे शक्तिपीठे म्हणून प्रसिद्ध आहेत. त्यापैकी काही स्थळांना विशेष धार्मिक आणि ऐतिहासिक महत्त्व आहे. मात्र एखाद्या मंदिराला शक्तिपीठ मानले जाते की नाही, हे संबंधित ग्रंथपरंपरा, स्थानिक श्रद्धा आणि प्रादेशिक धार्मिक संकेतांवर अवलंबून असते.

कामाख्या मंदिर, आसाम :* गुवाहाटीजवळील नीलाचल टेकडीवर वसलेले कामाख्या मंदिर हे शक्ती-उपासनेचे महत्त्वाचे केंद्र आहे. अनेक प्रचलित याद्यांमध्ये त्याचा शक्तिपीठ म्हणून समावेश केला जातो. येथे देवीच्या सृजनशक्तीशी संबंधित उपासनेला विशेष स्थान आहे.

कालिघाट मंदिर, कोलकाता : पश्चिम बंगालमधील कालिघाट मंदिर हे कालीमातेच्या उप-ासनेचे प्रसिद्ध केंद्र आहे. काही प्रचलित शक्तिपीठांच्या याद्यांमध्ये याचा समावेश केला जातो, तर इतर याद्यांमध्ये भिन्न स्थळे नमूद केली जातात. बंगालच्या धार्मिक आणि सांस्कृतिक जीवनात या मंदिराचे महत्त्व मोठे आहे. येथे देवीची उपासना स्थानिक सण, लोकपरंपरा आणि सामाजिक जीवनाशी घट्ट जोडलेली आहे.

ज्वालामुखी मंदिर, हिमाचल प्रदेश : या मंदिराचे वैशिष्ट्य म्हणजे खडकातून नैसर्गिकरीत्या प्रकट होणाऱ्या ज्वालांची उपासना. धार्मिक परंपरेत या ज्वालांना देवीचे स्वरूप मानले जाते. अनेक याद्यांमध्ये ज्वालामुखीचा शक्तिपीठ म्हणून उल्लेख आढळतो; परंतु संबंधित अंग आणि आख्यायिकेच्या तपशीलांत फरक आहे. निसर्गातील एका वैशिष्ट्यपूर्ण घटनेभोवती श्रद्धा, आख्यायिका आणि मंदिरपरंपरा कशा विकसित होतात, याचे हे उल्लेखनीय उदाहरण आहे.

कोल्हापूरची महालक्ष्मी : महाराष्ट्रातील कोल्हापूर येथील महालक्ष्मी किंवा अंबाबाई मंदिर हे महत्त्वाचे धार्मिक आणि ऐतिहासिक स्थळ आहे. काही प्रादेशिक आणि तांत्रिक परंपरांमध्ये याचा शक्तिपीठ म्हणून उल्लेख केला जातो; मात्र सर्व प्रचलित ५१ किंवा ५२ शक्तिपीठांच्या याद्यांमध्ये त्याचा समावेश

एकसारखा आढळत नाही.

सप्तशृंगी देवी, वणी : नाशिक जिल्ह्या-तील सप्तशृंगी गडार वसलेले हे मंदिर सह्याद्रीच्या डोंगररांगांमध्ये स्थित आहे. डोंगराच्या उंच कड्यावर वसलेले मंदिर, निसर्गम्य परिसर आणि देवीची अठरा हातांची मूर्ती यामुळे हे स्थान भाविकांना आकर्षित करते. महाराष्ट्रातील साडेतीन शक्तिपीठांच्या प्रादेशिक परंपरेत सप्तशृंगी देवीचा समावेश केला जातो. ही संकल्पना महाराष्ट्रपुरती विशिष्ट असून ती सर्व भारतीय शक्तिपीठांच्या याद्यांशी तंतोतंत जुळतेच असे नाही. मंदिराच्या वास्तूवर विविध काळातील दुरुस्ती आणि विस्ताराचे परिणाम दिसतात; त्यामुळे तिचा संपूर्ण विकास एका निश्चित प्राचीन कालखंडाशी जोडणे कठीण आहे.

शक्तिपीठांच्या संदर्भात पुराणकथा आणि इतिहास यांची सरमिसळ अनेकदा आढळते. श्रद्धेच्या परंपरेत एखादे स्थळ हजारो वर्षांपासून पवित्र मानले जात असेल, तरी त्या मंदिरा-ची आज दिसणारी वास्तू नेमकी कोणत्या काळात बांधली गेली, हे स्वतंत्र ऐतिहासिक पुराव्यांच्या आधारे तपासावे लागते. एखाद्या स्थळाची प्रा-चीन पवित्रता आणि विद्यमान मंदिराची वास्तू यांचा कालखंड समान असेलच असे नाही. शिला-लेख, ताम्रपत्र, दाननोंदी, स्थापत्यशैली, मूर्तिकला, प्रवासवर्णने आणि पुरातत्त्वीय पुरावे यांमधून मंदिरांच्या इतिहासाचा मागोवा घेता येतो. त्याच वेळी स्थानिक आख्यायिका आणि मौखिक परंपरा त्या स्थळाशी जोडलेल्या समाजाच्या श्रद्धा आणि सांस्कृतिक स्मृती समजून घेण्यास मदत करतात. मात्र आख्यायिकांना ऐतिहासिक पुरावा मानण्यापूर्वी त्यांची स्वतंत्र पडताळणी आवश्यक असते.

श्रद्धा आणि इतिहास हे एकमेकांचे विरोधक नाहीत; मात्र दोन्हीचे स्वरूप वेगळे आहे. श्रद्धा धार्मिक अनुभव आणि परंपरेशी संबंधित असते, तर इतिहास उपलब्ध पुराव्यांच्या आधारे भूतकाळाचा अभ्यास करतो. या दोन्हीकडे आदराने आणि चिकित्सक दृष्टीने पाहिल्यास शक्तिपीठांचे महत्त्व अधिक व्यापकपणे समजते.

शक्तिपीठांची परंपरा आपल्याला स्त्रीतत्त्वाच्या उपासनेची आठवण करून देते. देवी ही केवळ सौंदर्य किंवा मातृत्वाचे प्रतीक नाही; ती ज्ञान, समृद्धी, संरक्षण, धैर्य आणि परिवर्तनाचेही प्रतीक आहे. कामाख्या मंदिरातील सृजनशक्तीशी संबंधित परंपरा असो किंवा कालीमातेच्या रूपातील संघर्षांचे प्रतीक असो, देवीच्या उपासनेत स्त्रीतत्त्वाचे अनेक पैलू दिसतात. मात्र देवीची पूजा आणि प्रत्यक्ष समाजातील स्त्रियांची स्थिती यांची सरळ समानता करता येत नाही. स्त्रीचा सन्मान केवळ धार्मिक प्रतीकांमध्ये व्यक्त होऊन पुरेसा ठरत नाही. शिक्षण, असुरक्षितता, आर्थिक स्वावलंबन, समान संधी आणि निर्णयस्वातंत्र्य या क्षेत्रांतही तो प्रत्यक्ष कृतीत उतरला पाहिजे.

देवीला शक्तीचे प्रतीक मानणाऱ्या समाजाने स्त्रीच्या प्रत्यक्ष सामर्थ्यालाही तितकेच महत्त्व दिले पाहिजे. शक्तिपीठांची परंपरा या मूल्यांचा विचार करण्यासाठी एक सांस्कृतिक संदर्भ देऊ शकते. शक्तिपीठांभोवती विकसित झालेली तीर्थयात्रेची परंपरा स्थानिक समाजजीवनाशी जोडलेली आहे. यात्रांच्या काळात स्थानिक बाजारपेठा, हस्तकला, खाद्यसंस्कृती, लोककला आणि पारंपरिक व्यवसायांना चालना मिळते. विविध प्रदेशांतील भाविक एकत्र आल्यामुळे सांस्कृतिक देवाणघेवाणही घडते.

परंतु मोठ्या यात्रांमुळे वाहतूक, कचरा, पाणीपुरवठा आणि नैसर्गिक परिसरावरील ताण यांसारखी आव्हाने निर्माण होऊ शकतात. त्यामुळे धार्मिक पर्यटनाचे नियोजन करताना स्वच्छता, कचरा व्यवस्थापन, जलसंधारण, स्थानिक जैवविविधतेचे संरक्षण आणि ऐतिहासिक वास्तूंचे जतन यांना प्राधान्य देणे आवश्यक आहे.

श्रद्धेच्या स्थळांचा आदर करण्याचा एक मार्ग म्हणजे त्या स्थळांच्या परिसराचीही जबाबदारीने काळजी घेणे.

भारतातील शक्तिपीठे ही श्रद्धा, पुराणपरंपरा, इतिहास, स्थापत्यकला आणि लोकसंस्कृती यांचा संगम आहेत. त्यांच्या वास्तूंमध्ये शतकानुशतके जप-लेले कलाकौशल्य आहे; त्यांच्या आख्यायिकांमध्ये सांस्कृतिक स्मृती आहेत; आणि त्यांच्या यात्रांमध्ये सामूहिक श्रद्धेचे दर्शन घडते.

या वारशाकडे पाहताना केवळ चमत्कारांच्या कथांमध्ये रमून न जाता त्यामागील इतिहास समजून घेणे, स्थापत्यवैभवचा अभ्यास करणे, स्थानिक परंपरांचा आदर राखणे आणि पर्यावरणपूरक तीर्थयात्रेला प्रोत्साहन देणे गरजेचे आहे.

शक्तिपीठांना भेट देताना आपण देवीचे दर्शन घेतो; पण त्याचबरोबर आपल्या पूर्वजांच्या कलात्मक कौशल्याचे, समाजाच्या सांस्कृतिक स्मृतीचे आणि भारताच्या वैविध्यपूर्ण परंपरेचेही दर्शन घेत असत-े. शक्तिपीठे ही केवळ श्रद्धेची ठिकाणे नाहीत; ती भारताच्या सांस्कृतिक स्मृतीची जिवंत केंद्रे आ-हेत. या वारशाचे जतन करणे म्हणजे भूतकाळाचा आदर करणे, वर्तमानाला समृद्ध करणे आणि पुढील पिढ्यांसाठी इतिहास, कला आणि संस्कृतीची दारे खुली ठेवणे होय.

श्रद्धेने नतमस्तक होताना इतिहास जाणून घेऊया, स्थापत्यवैभवाचा अभ्यास करूया आणि या सांस्कृतिक वारशाचे जतन करण्याची जबाबदारीही स्वीकारूया. कारण खऱ्या अर्थाने वारसा जपणे म्हणजे त्याची पूजा करण्याबरोबरच त्याला समजून घेणे आणि पुढील पिढ्यांपर्यंत सुरक्षित पोहोचवणे.

-डॉ. दीप्ती ढेरे
सहाय्यक प्राध्यापक
सूक्ष्मजीवशास्त्र विभाग
दयानंद विज्ञान महाविद्यालय, लातूर

दुर्गा महोत्सवानिमित्त... (कर्तृत्ववान महिला विशेष) लेकीला भीतीत नाही, आत्मविश्वासात वाढवा!

आज वर्तमानपत्राचे पहिले पान उघडले की मन सुन्न करणाऱ्या घटना वाचायला मिळतात. चिमुकलींवर अत्याचार, शाळेतच विद्यार्थिनी असुरक्षित, ओळखीच्याच नातेवाईकाकडून लैंगिक शोषण. हा केवळ गुहेगारीचा आलेख नाही, तर आपल्या समाजमनाला लाग-लेली कीड आहे. मुलांचे संरक्षण ही केवळ आई- वडिलांची किंवा शाळेची जबाबदारी नाही, तर ती संपूर्ण समाजाची सामूहिक जबाबदारी आहे.

आज पालक आपल्या मुलांसाठी उत्तम शाळा, महागडे क्लासेस, ऱॅंडेड कपडे, सर्व सुविधा उपलब्ध करून देतात. पण त्या सर्व सुविधांसोबत एक गोष्ट आपण विसरतो ती म्हणजे वेळ. मुलांना वेळ देणे, त्यांच्याशी मनमोकळा संवाद साधणे, त्यांच्या भावनिक गरजा समजून घेणे हे अत्यंत महत्त्वाचे आहे. मुलं कुठे जा-तात, कोणसोबत वेळ घालवतात, त्यांचे मित्र कोण आहेत, त्यांच्या आयुष्यात नेमकं काय घडतंय, याची जाणीव पालकांना असावी. याचा अर्थ मुलांवर सतत संशय घेणे, त्यांच्यावर पाळत ठेवणे नव्हे, तर त्यांच्या सुरक्षिततेबाबत सज्ज राहणे होय. पालक नियंत्रक नकोत, तर विश्वासू मित्र व्हावेत.

सुरक्षा घरापासूनच सुरू होते
मुलींना सुरक्षित वातावरण देण्याची सुरुवात सर्वप्रथम घरा-पासूनच झाली पाहिजे. आपण नेहमी बाहेरच्या जगाला घाबरीत, पण अनेकदा धोका घरातील ओळखीच्या वर्तुळातूनच येतो, हे कटू सत्य आकडेवारी सांगते. काका, मामा, आजोबा किंवा इतर जवळचे नातेवाईक असोत, केवळ नाते आहे म्हणून प्रत्येक व्यक्तीचे वर्तन योग्यच असेल, असे गृहीत धरणे धोऱ्याचे आहे. म्हणूनच लहानपणापासूनच

-ज्योत कौर पहाडिया

इंग्रजी विषयातून करिअरच्या विविध संधी उपलब्ध -प्राचार्य डॉ. महेंद्रकुमार कुलकर्णी

नेताजी सुभाषचंद्र बोस महाविद्यालयात इंग्रजी विभागाच्या वतीने करिअरविषयक भित्तिपत्रकाचे अनावरण

नांदेड (प्रतिनिधी)- बदलत्या शैक्षणिक आणि व्यावसायिक परिस्थितीत इंग्रजी हा केवळ अभ्यासक्रमातील विषय न राहता रोजगार, प्रभावी संवाद आणि जागतिक स्तरावरील करिअरच्या संधी उपलब्ध करून देणारे महत्त्वाचे माध्यम बनले आहे. विद्यार्थ्यांनी इंग्रजी भाषेवरील प्रभुत्वासोबत संवादकौशल्य, लेखनकौशल्य आणि डिजिटल कौशल्ये विकसित केल्यास त्यांच्यासाठी विविध क्षेत्रांतील करिअरची दारे खुली होऊ शकतात, असे प्रतिपादन नेताजी सुभाषचंद्र बोस कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालयाचे प्राचार्य डॉ. महेंद्रकुमार कुलकर्णी यांनी केले.

महाविद्यालयाच्या इंग्रजी विभागाच्या वतीने विद्यार्थ्यांना इंग्रजी भाषा व साहित्य विषयातील विविध करिअर संधींची माहिती व्हावी या उद्देशाने तयार करण्यात आलेल्या "Career Opportunities for Learners of English Language and Literature" या भित्तिपत्रकाचे अनावरण प्राचार्य डॉ.

महेंद्रकुमार कुलकर्णी यांच्या हस्ते करण्यात आले. यावेळी उर्दू विभागप्रमुख डॉ. खान, इंग्रजी विभागप्रमुख डॉ. जीवन मसुरे यांची प्रमुख उपस्थिती होती.

सदर भित्तिपत्रकाच्या माध्यमातून इंग्रजी भाषा व साहित्याचा अभ्यास करणाऱ्या विद्यार्थ्यांसाठी उपलब्ध असलेल्या पारंपरिक तसेच आधुनिक करिअर क्षेत्रांची विस्तृत माहिती देण्यात आली आहे. शिक्षण क्षेत्रात शिक्षक, प्राध्यापक, संशोधक, अभ्यासक्रम विकसक व भाषा प्रशिक्षक; लेखन आणि

प्रकाशन क्षेत्रात कंटेंट रायटर, लेखक, कार्टूनिस्ट, संपादक, कॉपीरायटर व प्रूफरीडर, तसेच माध्यम आणि पत्रकारिता क्षेत्रात पत्रकार, वृत्तसंपादक, फीचर रायटर, पटकथा लेखक आणि रेडिओ-टीव्ही निवेदक अशा विविध संधींचा यात समावेश करण्यात आला आहे.

त्याचबरोबर कॉर्पोरेट क्षेत्रातील एचआर एक्झिक्युटिव्ह, जनसंपर्क अधिकारी, कॉर्पोरेट कम्युनिकेटर, बिझनेस कम्युनिकेशन ट्रेनर आणि सॉफ्ट स्किल्स

ट्रेनर; भाषांतर क्षेत्रातील अनुवादक, दुभाषी, लोकलायझेशन स्पेशालिस्ट तसेच सबटायटलिंग आणि कॅशनिंग क्षेत्रातील संधींची माहितीही भित्तिपत्रकातून देण्यात आली आहे. सध्याच्या डिजिटल युगाचा विचार करून कंटेंट क्रिएटर, एसईओ रायटर, डिजिटल मार्केटिंग एक्झिक्युटिव्ह, यूएक्स रायटर, कंटेंट स्ट्रेटिजिस्ट, सोशल मीडिया कंटेंट क्रिएटर आणि ब्लॉगर यासारख्या नव्या करिअर पर्यायांकडेही विद्यार्थ्यांचे लक्ष वेधण्यात आले आहे.

स्पर्धा परीक्षा आणि सार्वजनिक सेवा क्षेत्रातील ग्रुपीएससी, एमपीएससी, बँकिंग, एसएससी, प्रशासकीय सेवा तसेच ग्रंथालय व माहिती सेवा क्षेत्रातील संधींबरोबरच परदेशातील इंग्रजी भाषा प्रशिक्षक, आंतरराष्ट्रीय स्वयंसेवी संस्था, दूतावास व सांस्कृतिक संबंध, आंतरराष्ट्रीय प्रकाशन आणि जागतिक कंटेंट निर्मिती अशा आंतरराष्ट्रीय स्तरावरील करिअरच्या संधींचाही भित्तिपत्रकात समावेश करण्यात आला आहे.

स्वारातीम विद्यापीठाच्या सहा प्राध्यापकांना पेटंट

नांदेड (प्रतिनिधी)- विविध भाषांमधील लेखनसंहिता अन्य भाषेमध्ये अधिक सहजपणे भाषांतरित करणाऱ्या 'हॅन्डहेल्ड स्क्रिप्ट ट्रान्सलेशन डिव्हाईस' साठी स्वामी रामानंद तीर्थ मराठवाडा विद्यापीठातील सहा प्राध्यापकांना पेटंट प्राप्त झाले आहे. भाषा, संगणकशास्त्र, शिक्षणशास्त्र आणि समाजशास्त्र या विषयांच्या प्राध्यापकांनी एकत्र येऊन ही कल्पना साकार केली आहे.

भाषा ही ध्वनी उच्चारण व लिपी यांमुळे अन्य भाषिकांना अगम्य होते. अनेक वेळा एकाच भाषेसाठी विविध लिपींचे उपयोजन करण्यात येते, अशावेळी लिपी ज्ञात नसल्यामुळे स्वभाषिकांनाही लेखन संहितेचे आकलन होत नाही. भाषा व लिपीच्या संदर्भातील या समस्यांचे निराकरण करण्यासाठी विविध ज्ञानशाखांमधील प्राध्यापकांनी एकत्र येऊन सर्वसामान्यांच्या कक्षेत येणाऱ्या 'हॅन्डहेल्ड स्क्रिप्ट ट्रान्सलेशन डिव्हाईस'ची कल्पना साकार केली आहे.

स्वामी रामानंद तीर्थ मराठवाडा विद्यापीठातील भाषा संकुलाचे संचालक व मराठी विभागप्रमुख डॉ. पृथ्वीराज तौर, संगणकशास्त्र संकुलाचे संचालक डॉ. निलेश देशमुख, शिक्षणशास्त्र संकुलाच्या संचालिका डॉ. वैजयंता पाटील, इंग्रजी विभागप्रमुख डॉ. शैलजा वाडीकर, शिक्षणतज्ज्ञ डॉ. महेश जोशी आणि पीपल्स कॉलेजमधील समाजशास्त्र विभागप्रमुख प्रा. स्वाती काटे यांच्या एकत्रित प्रयत्नातून 'ट्रान्सलेशन डिव्हाईस' साकारत आहे.

सिडको परिसरातील वृत्तपत्र विक्रेत्यांचा सन्मान

नवीन नांदेड मराठी पत्रकार संघाचे आयोजन

नवीन नांदेड (प्रतिनिधी)- वृत्तपत्र विक्रेता दिनांिमित्त नवीन नांदेड मराठी पत्रकार संघाच्यावतीने सिडको परिसरातील बालाजी सुताडे, अनिल धावडे, महेश वित्रेता बांधवांचा सत्कार सोहळा उत्साहात पार पडला.

दरवर्षीप्रमाणे वंदही नवीन नांदेड मराठी पत्रकार संघाच्यावतीने सिडकोतील टीन शेड येथे या सत्कार सोहळ्याचे आयोजन करण्यात आले होते. कार्यक्रमाच्या सुरुवातीला भारताचे माजी राष्ट्रपती भारतरत्न डॉ. ए.पी.जे. अब्दुल कलाम यांच्या जयंतीनिमित्त त्यांचा प्रतिमेश पुष्पहार अर्पण करून अभिवादन करण्यात आले.

यावेळी नवीन नांदेड मराठी पत्रकार संघाचे कार्याध्यक्ष तथा आयोजक रमेश ठाकूर यांच्या हस्ते सिडको परिसरातील एकमेव महिला वितरक वंदना लोणे, ज्येष्ठ विक्रेते रामनाथ दमकंडवार, नगराळे, सचिव ज्येष्ठ वृत्तपत्र विक्रेते, महिला वितरक आणि विक्रेता बांधवांचा सत्कार सोहळा उत्साहात पार पडला.

ठाकूर यांच्या हस्ते सिडको परिसरातील एकमेव महिला वितरक वंदना लोणे, ज्येष्ठ विक्रेते रामनाथ दमकंडवार, नगराळे, सचिव ज्येष्ठ वृत्तपत्र विक्रेते, महिला वितरक आणि विक्रेता बांधवांचा सत्कार सोहळा उत्साहात पार पडला.

या कार्यक्रमास नवीन नांदेड मराठी पत्रकार संघाचे अध्यक्ष किरण देशमुख, उपाध्यक्ष श्याम जाधव, कोषाध्यक्ष सारंग नेरलकर तसेच सुधाकर काकडे आणि गणेश डोळस यांच्यासह पत्रकार व मान्यवर मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

नांदेड- पानिपत- नांदेड विशेष

रेल्वेच्या २ फेऱ्या; वेळापत्रक जाहीर

नांदेड (प्रतिनिधी)- ७९ व्या वार्षिक निरंकारी संत समागमानिमित्त प्रवाशांची अतिरिक्त गर्दी लक्षात घेऊन दक्षिण मध्य रेल्वेने नांदेड-पानिपत-नांदेड दरम्यान विशेष रेल्वे चालवण्याचा निर्णय घेतला आहे.

दि. २१ व २७ ऑक्टोबर २०२६ (बुधवार) रोजी सकाळी ७.४० वाजता हजूर साहिब नांदेड येथून सुटेल्. ही गाडी पूर्णा, परभणी, जालना, छत्रपती संभाजीनगर, मनमाड, जळगाव, भुसावळ, खडवा, इटारसी, राणी कमलापती, बीना, वीरगंगा लक्ष्मीबाई झाशी, धौलपूर, अग्रा, मथुरा, कोसीकलां, पलवल, नवी दिल्ली, बोडवाल माजरी मागे दुसऱ्या दिवशी सायंकाळी १७.३० वाजता पानिपत येथे पोहोचेल.

पाण्याचा काटकसरीने वापर करा; पाणीटंचाई टाळण्यासाठी नागरिकांनी सहकार्य करावे -आ. आनंदराव बोंढारकर

नांदेड (प्रतिनिधी)- दुष्काळाच्या पार्श्वभूमीवर सरकार सर्वसामान्य नागरिकांच्या पाठीशी खंबीरपणे उभे असून, आगामी काळात पाणीटंचाईची समस्या निर्माण होऊ नये, यासाठी नागरिकांनी पाण्याचा अनावश्यक वापर टाळावा, असे आवाहन नांदेड दक्षिण विधानसभा मतदारसंघाचे आमदार आनंदराव पाटील बोंढारकर यांनी केले आहे.

नांदेड दक्षिण विधानसभा मतदारसंघातील अनेक गावे तसेच नांदेड शहर गोदावरी नदीच्या काठावर वसलेले आहे. त्यामुळे या भागात पाण्याची उपलब्धता राहण्याची शक्यता असली, तरी नांदेड शहराची तहान भागविणाऱ्या विष्णुपुरी जलाशयातील पाणीसाठा कमी

होत असल्याने पाण्याच्या नियोजनाकडे गांभीर्याने लक्ष देण्याची गरज आहे.

एल निनोच्या संभाव्य संकटाचा सामना करण्यासाठी सरकारकडून

सर्वतोपरी प्रयत्न करण्यात येतील. या पार्श्वभूमीवर नांदेड शहरासह ग्रामीण भागात पाणीपुरवठ्याचे योग्य नियोजन करण्याच्या सूचना प्रशासनाला देण्यात आल्या आहेत.

पाण्याचा प्रत्येक थेंब महत्त्वाचा असून, पाण्याचा अपव्यय टाळणे ही प्रत्येक नागरिकाची जबाबदारी आहे. नागरिकांनी पाण्याचा वापर काटकसरीने करावा आणि भविष्यात पाणीटंचाई निर्माण होऊ नये यासाठी प्रशासनाला सहकार्य करावे, असे आवाहन आमदार आनंदराव पाटील बोंढारकर यांनी केले आहे.

पद्मश्री श्यामराव कदम यांना लिंबगाव येथे अभिवादन

नांदेड (प्रतिनिधी)- सहकार महर्षी, कृषी क्षेत्रातील उल्लेखनीय योगदानाचे प्रणेते आणि पद्मश्री श्यामराव कदम यांच्या पुण्यस्मरणानिमित्त दि. १५ ऑक्टोबर रोजी लिंबगाव (ता. नांदेड) येथे कदम कुटुंबीय, गावकरी आणि विविध मान्यवरांच्या उपस्थितीत त्यांना आदरांजली वाहण्यात आली.

नांदेड जिल्ह्यात अनेक सहकारी संस्थांची उभारणी व कृषी क्षेत्रात महत्त्वपूर्ण कार्य करत शेतकऱ्यांच्या बांधापर्यंत

पाणी पोहोचवणाऱ्या पद्मश्री श्यामराव कदम यांच्या प्रतिमेला लिंबगाव बसस्थानक परिसरातील पूर्णाकृती पुतळ्यास पुष्पहार अर्पण करून वंदन करण्यात आले. त्यानंतर लिंबगाव येथील शेतातील त्यांच्या समाधीस्थळी मान्यवरांनी पुष्प अर्पण केले.

यावेळी आयोजित अभिवादन कार्यक्रमाला विविध वक्तांनी पद्मश्रींच्या कार्याचा गौरव केला. त्यांचे सहकार आणि सामाजिक क्षेत्रातील विचार व कार्य पुढे नेण्यासाठी

सर्वांनी एकत्र येण्यासोबतच त्यांच्या पुण्यस्मरणानिमित्त उपयुक्त सामाजिक उपक्रम राबवण्याची भावना यावेळी व्यक्त करण्यात आली.

या कार्यक्रमास आ. बालाजीराव कल्याणकर, माजी आ. ओमप्रकाश पोकरणी, डॉ. हंसराज वैद्य, सुभाषराव कदम, डॉ. सत्यवान कदम, डॉ. सुधाकर बोकरे, डॉ. अशोक कदम, डॉ. संजय कदम, जिल्हाध्यक्ष भगवानराव पाटील आलेगावकर, प्रकाश पाटील, सतीश शिरूरकर, मनपाच्या माजी उपमहापौर डॉ. शीला कदम, माजी जि.प. सदस्या सुरेखा कदम, जिल्हा बँकेच्या संचालिका संगीता पाटील डक, शहाजी देसाई, गोपाळराव कदम, डॉ. स्वप्नील कदम, अमोल कदम, तातेराव पाटील आलेगावकर, रंगनाथ वाघ, जिल्हामुख्य गंगाधर बडूरे, प्रकाश मुराळकर, डॉ. परशुराम वरपडे, लक्ष्मण भवरे, मारोती चिवळीकर, तरविदरसिंह बडुजगर, माधवराव पवार, प्रकाश कदम, बाजार समितीचे संचालक सत्यजीत भोसले, धोंडीबा भालेराव, बाजार समितीचे संचालक नाना पोहरे, वामनराव कदम, रमेश पावडे, सचिन पाटील, जयेंद्र पाटील, धनंजय पावडे, प्रशांत गावळे, शिवाजी शिंदे, अमित कांबळे यांच्यासह लिंबगाव आणि पंचक्रोशीतील नागरिक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

साळींदर प्राणी अपघातात जखमी; वन

विभागाच्या पुढाकाराने तात्काळ उपचार सुरू

अर्धापूर (प्रतिनिधी): तालुक्यातील दामड राष्ट्रीय महामार्गावर अज्ञात वाहनाच्या धडकेत गंभीर जखमी अवस्थेत साळींदर प्राणी आढळून आला. या घटनेची माहिती वन विभागाला मिळताच स्थानिकांच्या सतर्कतेमुळे जखमी मुक्या प्राण्याला जीवदान मिळाले. दामड परिसरामध्ये

महामार्गावर एक साळींदर अपघातात जखमी होऊन पडल्याची माहिती मृत्युंजय दूत, पत्रकार गोविंद टेकाळे, अजय शिंदे यांना मिळताच तात्काळ वन विभागाला घटनेची माहिती दिली. तात्काळ दखल घेत वनपाल मारोती कवळे यांनी विलंब न करता वनकर्मचारी विलास पाटील, सदानंद जोनपळे यांना घटनास्थळी पाठवून वन विभागाच्या पथकाने जखमी साळींदरला सुरक्षितपणे ताब्यात घेतले. त्यानंतर त्यास तातडीने उपलब्धता राहण्याची शक्यता असली, अर्धापूर येथील पशुवैद्यकीय अधिकारी यांच्याकडे उपचारासाठी दाखल केले. सध्या साळींदरवर योग्य ते वैद्यकीय उपचार सुरू आहेत.

चारा साक्षरता अभियानांतर्गत किनवट येथील कृष्णप्रिय गोशाळेत प्रात्यक्षिकाद्वारे मार्गदर्शन

नांदेड (प्रतिनिधी)- जिल्ह्यातील दुष्काळी परिस्थितीच्या पार्श्वभूमीवर संभाव्य चारा टंचाईवर मात करण्यासाठी उपलब्ध चाऱ्याचे पोषणमूल्य वाढवून त्याचा कार्यक्षम वापर करावा, असे आवाहन पशुसंवर्धन विभागाच्या वतीने करण्यात आले. चारा साक्षरता अभियानांतर्गत किनवट येथील कृष्णप्रिय गोशाळेत आज वाळलेल्या सोयाबीन कुटारावर युरिया-मोर्लेसिस प्रक्रिया करून निरुद्ध चारा सकस करण्याचे प्रात्यक्षिक शेतकरी व पशुपालकांना दाखविण्यात आले.

या प्रात्यक्षिकादरम्यान हिरवा व वाळलेला चारा कडवाकुडी यंत्राद्वारे बारीक करून वापरून, निरुद्ध चाऱ्याचे पोषणमूल्य

वाढविणे, मुरघास निर्मिती, गाळपेरा नियोजन तसेच चाऱ्याची नासाडी टाळून उपलब्ध चाऱ्याचा जास्तीत जास्त उपयोग करण्याबाबत मार्गदर्शन करण्यात आले. दुष्काळी परिस्थितीत पशुधनासाठी पुरेसा व सकस चारा उपलब्ध राखावा, तसेच चारा टंचाईचा संभाव्य परिणाम कमी व्हावा, हा या उपक्रमाचा मुख्य

उद्देश आहे. यावेळी सहाय्यक आयुक्त डॉ. प्रवीणकुमार घुले (नांदेड), सहाय्यक आयुक्त डॉ. संजीव पाटील (किनवट), पशुवैद्यकीय अधिकारी डॉ. राहुल जोंधळे, डॉ. शितल वानखेडे, डॉ. योगेश पाटील, डॉ. सुनील जाधव, डॉ. लक्ष्मीकांत ढंगारे व डॉ. गुमराज मेनकुदळे यांच्यासह

पशुधन पर्यवेक्षक सचिन पवळे, विनय कटके, ज्ञानेश्वर इंगळे, अशोक चव्हाण, नितीन भुरके व राजकुमार भुरके उपस्थित होते. परिसरातील शेतकरी व पशुपालकांनीही या उपक्रमात सहभाग घेतला.

दुष्काळी परिस्थितीत उपलब्ध चाऱ्याचे योग्य नियोजन, शास्त्रीय प्रक्रिया आणि साठवणुकीच्या तंत्रांचा अवलंब केल्यास चारा टंचाईची तीव्रता कमी करण्यास मदत होऊ शकते. त्यामुळे शेतकरी व पशुपालकांनी चारा साक्षरता अभियानांतर्गत दिलेल्या मार्गदर्शनाचा लाभ घेऊन पशुधनाच्या पोषणासाठी उपलब्ध चाऱ्याचा कार्यक्षम वापर करावा, असे आवाहन पशुसंवर्धन विभागाच्या वतीने करण्यात आले.

माझा परिसर, माझी जबाबदारी! युनिव्हर्सलच्या विद्यार्थ्यांनी स्वच्छ केला विमानतळ वॉकिंग ट्रॅक

नांदेड (प्रतिनिधी)- पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या 'स्वच्छता ही सेवा २०२६' अभियानाच्या आवाहनातून प्रेरणा घेत युनिव्हर्सल इंग्लिश मीडियम स्कूल, नांदेडच्या विद्यार्थ्यांनी तरोडा परिसरातील

विमानतळातल्या वॉकिंग ट्रॅकवर स्वच्छता मोहीम राबवली.

शाळेच्या मुख्याध्यापिका ज्योती कौर जितेंद्रसिंह पराडिया यांच्या मार्गदर्शनाखाली विद्यार्थ्यांनी ट्रॅक परिसरात पडलेला कचरा,

पोलीस फायरिंग प्रशिक्षणात हर्षा डोरले यांना द्वितीय क्रमांक

तामसा (प्रतिनिधी)- नांदेड पोलीस मुख्यालयात आयोजित फायरिंग प्रशिक्षण सत्रात हर्षा देवबा डोरले यांनी द्वितीय क्रमांक मिळवून उल्लेखनीय यश संपादन केले. दि. ७ ते ८ ऑक्टोबर २०२६ या कालावधीत पार पडलेल्या प्रशिक्षण सत्रात त्यांनी हे यश मिळविले.

हर्षा देवबा डोरले यांचा बॅच क्रमांक LPC/१२२७ असून, त्यांची नेमणूक पोलीस स्टेशन, हद्गाव येथे आहे. या प्रशिक्षणातील त्यांच्या कामगिरीबद्दल पोलीस अधीक्षक कार्यालय, नांदेड यांच्या वतीने त्यांना प्रमाणपत्र प्रदान करण्यात आले. या यशबद्दल हर्षा डोरले यांचे सर्व स्तरांतून अभिनंदन होत आहे.

दिल्लीतील लाठीचार्जचा नांदेडमध्ये संताप; माकपचा जिल्हाधिकारी कार्यालयावर जेल भरो मोर्चा

नांदेड (प्रतिनिधी)- माकपचे राष्ट्रीय नेते आणि विद्यार्थी-युवा आंदोलकांवर दिल्ली पोलिसांनी केलेल्या अमानुष लाठीमार व बेकायदेशीर अटकच्या निषेधार्थ माकप नांदेड जिल्हा कमिटीच्या वतीने आज जिल्हाधिकारी कार्यालयावर मोर्चा काढून जेल भरो आंदोलन करण्यात आले.

लोकशाहीत शांततामय वातावरणात आंदोलन करणे हा घटनात्मक अधिकार आहे. मात्र विरोधी पक्षांचा आवाज दडपण्यासाठी पोलिसी बळाचा वापर होत असल्याचा आरोप माकपने केला आहे. देशातील वाढती महगाई, बेरोजगारी, शेतकरी-कष्टकऱ्यांचे प्रश्न आणि संविधानिक मूल्यांच्या रक्षणासाठी आंदोलन करणाऱ्यांवर बळाचा वापर करणे गंभीर असल्याचे पक्षाचे म्हणले आहे.

दिल्ली पोलिसांच्या कारवायीची

न्यायालयीन/स्वतंत्र उच्चस्तरीय चौकशी करून दोषी अधिकाऱ्यांवर कठोर कारवाई करावी. निवडणूक आयोगाचे प्रमुख ज्ञानेश कुमार यांच्या भूमिकेची निष्पक्ष चौकशी करावी. बिहारमध्ये राबवण्यात येत असलेली सदोष SIR प्रक्रिया रद्द करून गळलेल्या पात्र मतदारांना पुन्हा यादीत समाविष्ट करावे.

या प्रकरणाची नैतिक जबाबदारी स्वीकारून पंतप्रधान नरेंद्र मोदी आणि केंद्रीय गृहमंत्री अमित शहा यांनी

राजीनामा द्यावा. मुख्य निवडणूक आयुक्त ज्ञानेश कुमार यांना पदमुक्त करावे.

या मागण्यांचे निवेदन राष्ट्रपती आणि जिल्हाधिकारी यांना सादर करण्यात आले. जिल्हाधिकारी कार्यालयासमोर सभा घेऊन मुख्य रस्ता रोखून जेल भरो करण्यात आला. यावेळी वजीराबाद पोलीस निरीक्षक व पोलीस अधीक्षक कार्यालयाकडून मोठा बंदोबस्त तैनात होता. सर्व प्रमुख नेत्यांना पोलिसांनी

ताब्यात घेऊन अटकेची कार्यवाही करून नंतर सोडून देण्यात आले.

या देशव्यापी आंदोलनाचा भाग म्हणून नांदेडमध्ये झालेल्या आंदोलनाचे नेतृत्व राज्य सचिवमंडळ सदस्य कॉ. विजय गाभने, जिल्हासचिव कॉ. शंकर सीडाम यांनी केले. यावेळी कॉ. अर्जुन आडे, कॉ. किशोर पवार, कॉ. विनोद गोविंदवार, कॉ. गंगाधर गायकवाड, कॉ. जनार्दन काळे, कॉ. उज्ज्वला पडलवार, कॉ. लता गायकवाड आदींसह DYFI चे जिल्हाध्यक्ष कॉ. स्टालिन आडे, जिल्हासचिव कॉ. इरफान पठाण, डझ्झ चे जिल्हाध्यक्ष विजय लोहबंदे, जिल्हासचिव मीना आरसे आणि मोठ्या संख्येने विद्यार्थी-युवक सहभागी झाले होते. अशी माहिती माकपचे जिल्हा सचिवमंडळ सदस्य कॉ. गंगाधर गायकवाड यांनी दिली.

अंतर्मन

पापांकुशा एकादशीचे व्रत कधी करायचे? 22 की 23 ऑक्टोबरला?

हिंदू धर्मात एकादशीच्या व्रताला विशेष महत्त्व आहे. भगवान विष्णूना समर्पित असलेल्या या व्रतामुळे त्यांची विशेष कृपा प्राप्त होते, अशी भाविकांची श्रद्धा आहे. प्रत्येक महिन्यात दोन एकादशी येतात. त्यापैकी एक शुक्ल पक्षात, तर दुसरी कृष्ण पक्षात असते. ऑक्टोबर महिन्यातील दुसरी एकादशी म्हणजेच पापांकुशा एकादशी होय. विष्णुपुराण आणि पद्मपुराणात या व्रताचे महत्त्व वर्णन करण्यात आले आहे. धार्मिक मान्यतेनुसार, पापांकुशा एकादशीचे व्रत केल्याने हजार अश्वमेध यज्ञ केल्याइतके पुण्य मिळते. यंदा हे व्रत २२ ऑक्टोबरला करायचे की २३ ऑक्टोबरला, असा प्रश्न भाविकांना पडला आहे.

पापांकुशा एकादशी कधी आहे?

पंचांगाच्या गणनेनुसार, २१ ऑक्टोबर २०२६ रोजी दुपारी २ वाजून १२ मिनिटांनी एकादशी तिथी सुरू होणार आहे. ही तिथी २२ ऑक्टोबर रोजी दुपारी २ वाजून ४९ मिनिटांपर्यंत राहील. उदयतिथीच्या नियमानुसार, गुरुवार, २२ ऑक्टोबर २०२६

रोजी पापांकुशा एकादशीचे व्रत करणे योग्य ठरेल, असे ज्योतिषाचार्यांनी सांगितले आहे. या व्रताचे पारणे शुक्रवार, २३ ऑक्टोबर रोजी सकाळी करावे. पारणाची अचूक वेळ स्थानिक पंचांगानुसार तपासून घ्यावी.

पापांकुशा एकादशीचे महत्त्व

‘पापांकुशा’ हा शब्द ‘पाप’ आणि ‘अंकुश’ या दोन शब्दांपासून तयार झाला आहे. पापांवर नियंत्रण मिळवणे किंवा पापांचा नाश करणे, असा त्याचा भावार्थ सांगितला जातो. धार्मिक मान्यतेनुसार, हे व्रत केल्याने मनुष्याकडून जाणते-अजाणतेपणी घडलेल्या पापांचे क्षालन होते. भगवान विष्णूची आराधना केल्याने आध्यात्मिक शांती आणि पुण्यप्राप्ती होते, अशी भाविकांची श्रद्धा आहे. विष्णुपुराणातील

उल्लेखानुसार, हे व्रत केल्याने शंभर अश्वमेध यज्ञ आणि शंभर सूर्ययज्ञ केल्याइतके पुण्य मिळते, अशी धार्मिक मान्यता आहे. तसेच या व्रतामुळे मातकुळ आणि पितृकुळातील अनेक पिढ्यांचे कल्याण होते आणि भगवान विष्णूच्या लोकाची प्राप्ती होते, असेही सांगितले जाते. या दिवशी सोने, तीळ, गाय, पाणी आणि अन्न यांचे दान केल्याने अक्षय पुण्य मिळते, अशी श्रद्धा आहे.

पद्मपुराणात काय सांगितले आहे?

पद्मपुराणातील धार्मिक मान्यतेनुसार, पापांकुशा एकादशीचे व्रत केल्याने मनुष्याला पापांतून मुक्ती मिळते आणि दुःखापासून दिलास मिळतो. पूर्वजन्मातील पापांचेही क्षालन होते, अशी या व्रताबाबत श्रद्धा आहे. एकादशीचे व्रत, उपवास आणि भगवान विष्णूचे स्मरण

यांमुळे मनाला संयम आणि शांती मिळते. या दिवशी भक्तिभावाने पूजा, जप, ध्यान आणि दानधर्म करण्याला विशेष महत्त्व दिले जाते. धार्मिक कथेनुसार, विजयादशमीनंतर येणाऱ्या या एकादशीच्या संदर्भात भगवान श्रीराम आणि भरत यांच्या भेटीचाही उल्लेख आढळतो.

व्रत कसे करावे?

पापांकुशा एकादशीला भाविक भगवान विष्णूची पूजा करतात. उपवास करण्याची परंपरा असून, आपल्या प्रकृतीनुसार फलाहार किंवा अन्य योग्य आहार घेण्याची पद्धतही काही जण पाळतात. दिवसभर नामस्मरण, विष्णुसहस्रनामाचे पठण, दानधर्म आणि

गरजूंची मदत करण्याला महत्त्व दिले जाते. व्रताचे धार्मिक महत्त्व आणि पुण्यफळ याबाबतचे उल्लेख हे पुराणांतील मान्यता व श्रद्धेवर आधारित आहेत. तिथी आणि पारणाची वेळ निश्चित करण्यासाठी स्थानिक पंचांगाचा आधार घ्यावा.

लग्नाची बोलणी पुढे का सरकत नाही?

शनि, राहू, केतू अन् मंगळ ग्रहांच्या प्रभावाबाबत ज्योतिषशास्त्र काय सांगते...

लग्नाची बोलणी सुरू होणे, चांगली स्थळे येणे, मात्र त्यानंतर काही ना काही कारणांमुळे नात्याची चर्चा पुढे न सरकणे, हा अनेकांसाठी संभ्रम निर्माण करणारा अनुभव असू शकतो. कधी कुटुंबीयांची सहमती होत नाही, तर कधी मुलगा आणि मुलगी यांच्या विचारांमध्ये मतभेद असतात. काही वेळा लग्न जवळपास निश्चित झाल्यानंतरही तुटते, तर काही प्रसंगी योग्य जोडीदार मिळूनही निर्णय घेण्यास वेळ लागतो. अशा परिस्थितीत लग्नाला वारंवार विलंब का होत आहे, असा प्रश्न मनात निर्माण होतो. वैदिक ज्योतिषशास्त्रात विवाहाशी संबंधित परिस्थितीचा अभ्यास करण्यासाठी जन्मकुंडलीतील सातव्या भावाचे स्थान, त्या भावाचा स्वामी आणि विवाहाशी संबंधित मानल्या जाणाऱ्या ग्रहांच्या स्थितीचा विचार केला जातो. कुंडलीतील काही ग्रहांच्या स्थितीचा विवाहाला होणारा विलंब किंवा नातेसंबंधांतील अडचणी यांच्याशी ज्योतिषीय दृष्टिकोनातून संबंध जोडला जातो. यामध्ये शनि, राहू, केतू आणि मंगळ या ग्रहांचा प्रामुख्याने विचार केला जातो...

शनीचा प्रभाव : अधिक वेळ लागू शकतो?

वैदिक ज्योतिषशास्त्रात शनीचा संबंध संयम, शिस्त आणि जबाबदारीशी जोडला जातो. जन्मकुंडलीतील सातव्या भावावर किंवा त्या भावाच्या स्वामीवर शनीचा प्रभाव असल्यास ज्योतिषीय मान्यतेनुसार विवाहाला विलंब होण्याची शक्यता व्यक्त केली जाते. अशा परिस्थितीत योग्य स्थळे येऊनही विवाह निश्चित होण्यासाठी अधिक वेळ लागू

शकतो. करिअरला दिलेले प्राधान्य, कौटुंबिक जबाबदाऱ्या किंवा योग्य निर्णय घेण्यासाठी लागणारा वेळ यामुळे विवाहाची प्रक्रिया संथ होऊ शकते. ज्योतिषीय मान्यतेनुसार, शनीचा संबंध नात्यातील गांभीर्य आणि परिपक्वतेशीही जोडला जातो. त्यामुळे विवाहाला विलंब झाला म्हणजे वैवाहिक जीवनात अडचणीच येतील, असा निष्कर्ष काढता येत नाही.

राहूचा प्रभाव : नात्यांमध्ये संभ्रम का होतो?

ज्योतिषशास्त्रात राहूचा संबंध अनपेक्षित घटना, संभ्रम आणि अनिश्चिततेशी जोडला जातो. विवाहाशी संबंधित भावांवर राहूचा प्रभाव असल्यास नातेसंबंधांमध्ये अनिश्चितता निर्माण होण्याची शक्यता असल्याचे ज्योतिषीय मान्यतेत सांगितले जाते. उदाहरणार्थ, एखादे स्थळ सुरुवातीला वेगाने पुढे जाते; मात्र नंतर अपेक्षांमधील

फरक, गैरसमज किंवा संवादाचा अभाव यामुळे बोलणी थांबू शकतात. तथापि, प्रत्येक अपयशी नात्याचे किंवा अचानक बदललेल्या परिस्थितीचे कारण राहूचा प्रभाव आहे, असे मानणे योग्य ठरणार नाही. प्रत्यक्ष जीवनात विचारांमधील मतभेद, अवास्तव अपेक्षा आणि संवादातील कमतरता यांचाही नात्यांवर परिणाम होऊ शकतो.

केतूचा प्रभाव : मनाची तयारी का होत नाही?

ज्योतिषशास्त्रात केतूचा संबंध विरक्ती आणि अंतर्मुखतेशी जोडला जातो. विवाहविषयक ज्योतिषीय विश्लेषणात केतूच्या प्रभावाचा संबंध नात्याबद्दल निर्माण होणारा संभ्रम, भावनिक अंतर किंवा निर्णय घेण्यातील अनिश्चितता यांच्याशी जोडला जातो. काही वेळा स्थळ सर्व दृष्टीने अनुकूल वाटत असले, तरी संबंधित व्यक्तीला भावनिक जवळीक जाणवत नाही. काही जण वारंवार

आपल्या निर्णयाचा पुनर्विचार करतात किंवा लग्नासाठी आपण खरोखर तयार आहोत का, याबाबत साशंक राहतात. अशा वेळी केवळ कुंडलीचा विचार करण्याऐवजी स्वतःच्या अपेक्षा, प्राधान्यक्रम आणि भावनिक गरजा समजून घेणेही महत्त्वाचे ठरते. लग्नाचा निर्णय घेताना स्वतःची मानसिक तयारी आणि जोडीदाराशी असलेली सुसंगती यांना महत्त्व दिले पाहिजे.

मंगळाचा प्रभाव : मतभेदांमुळे नाते बिघडू शकते?

ज्योतिषशास्त्रात मंगळाचा संबंध ऊर्जा, धाडस आणि आक्रमकतेशी जोडला जातो. विवाहाशी संबंधित भावांवर मंगळाचा प्रतिकूल प्रभाव असल्यास वादविवाद, घाईघाईने घेतलेले निर्णय किंवा परस्पर मतभेद यांची शक्यता असल्याचे पारंपरिक ज्योतिषीय विश्लेषणात मानले जाते. नातेसंबंधांमध्ये स्वभावातील फरक, रागावर नियंत्रण ठेवण्यात येणाऱ्या अडचणी आणि

एकमेकांचे म्हणणे समजून न घेणे यामुळे तणाव निर्माण होऊ शकतो. मात्र, यासाठी केवळ मंगळाची स्थिती जबाबदार आहे, असे म्हणता येत नाही. विवाहासंबंधी निष्कर्ष काढताना केवळ मंगळाच्या स्थितीचा विचार करणे पुरेसे नाही. परस्पर संवाद, स्वभाव, भावनिक समजूतदारपणा आणि एकमेकांबद्दलचा आदर या व्यावहारिक बाबींचाही विचार करणे आवश्यक आहे.

विवाहाला विलंब होण्याचे कारण एका ग्रहावरून ठरवता येते का?

ज्योतिषशास्त्रानुसार, विवाहाला विलंब होण्याचे निश्चित कारण केवळ एका ग्रहाच्या स्थितीवरून ठरवता येत नाही. त्यासाठी जन्मकुंडलीतील सातवा भाव, त्या भावाचा स्वामी, शुक्र आणि गुरू यांसारख्या ग्रहांची स्थिती, नवांश कुंडली, दशा-अंतर्दशा आणि ग्रहांचे गोचर यांचा एकत्रित विचार केला जातो. मात्र, हे लक्षात घेणे महत्त्वाचे आहे की विवाहाला होणाऱ्या विलंबामागे ग्रहांची स्थिती कारणीभूत असते, याला वैज्ञानिक आधार नाही. विवाहाची

वेळ ठरण्यामध्ये व्यक्तीची वैयक्तिक पसंती, वय, कौटुंबिक आणि सामाजिक परिस्थिती, शिक्षण, करिअर तसेच योग्य जोडीदार मिळण्याची शक्यता अशा अनेक व्यावहारिक बाबींचा सहभाग असतो. त्यामुळे लग्नाला विलंब होत असल्यास केवळ ग्रहस्थितीला दोष देण्याऐवजी स्वतःच्या अपेक्षा स्पष्ट करणे, योग्य जोडीदार निवडण्यासाठी वेळ घेणे आणि नात्यातील संवाद सुधारण्यावर भर देणे अधिक उपयुक्त ठरू शकते.

घरातील इलेक्ट्रॉनिक वस्तू वारंवार बिघडत आहेत? वास्तुशास्त्रानुसार जाणून घ्या कारणे अन् उपाय...

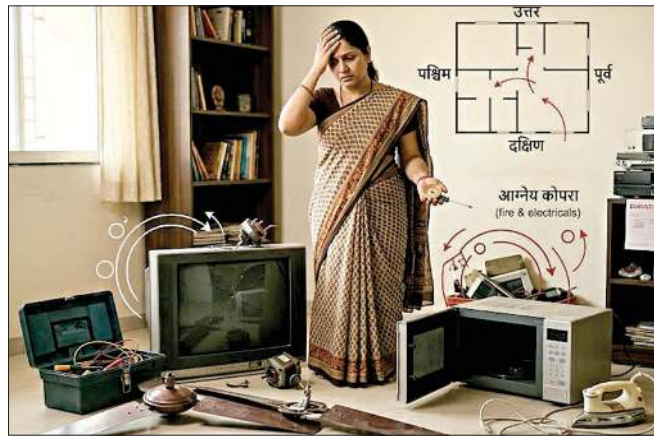
घरातील पंखा, मोटार, मायक्रोवेव्ह, टीव्ही किंवा इतर इलेक्ट्रॉनिक उपकरणे वारंवार खराब होत असतील, तर अनेकदा त्यामागील कारण शोधण्याचा प्रयत्न केला जातो. एक उपकरण दुरुस्त केल्यानंतर दुसरे बिघडणे, त्यामुळे वारंवार दुरुस्तीचा खर्च होणे आणि दैनंदिन कामांमध्ये अडथळे निर्माण होणे अशा समस्यांना काही कुटुंबांना सामोरे जावे लागते. अशा वेळी अनेक जण या समस्येकडे तांत्रिक दृष्टिकोनातून पाहतात, तर काही जण वास्तुशास्त्राच्या आधारे घरातील दिशांची मांडणी तपासतात. वास्तुशास्त्रातील मान्यतांनुसार,

काय करावे?

- » अनावश्यक आणि खराब वस्तू हटवा : घरात बंद पडलेली घड्याळे, नादुरुस्त उपकरणे आणि निरुपयोगी गॅझेट्स पडून असतील, तर त्यांची दुरुस्ती करून घ्या किंवा योग्य पद्धतीने त्यांची विल्हेवाट लावा. त्यामुळे घरातील पसारा कमी होण्यास मदत होते.
- » आग्नेय दिशेतील मांडणी तपासा : वास्तुशास्त्रानुसार, दक्षिण-पूर्व दिशेतील पाण्याशी संबंधित वस्तूंची मांडणी तपासण्याचा सल्ला दिला जातो. या भागात योग्य स्वच्छता आणि नीटनेटकेपणा ठेवा. लाल किंवा पिवळ्या रंगाचा दिवा लावण्याचाही वास्तुशास्त्रीय उपाय सुचवला जातो; मात्र त्यामुळे इलेक्ट्रॉनिक उपकरणांचे बिघाड टळतात, याचा वैज्ञानिक पुरावा नाही.
- » ईशान्य दिशेतील खिडक्या उघडा : घराच्या उत्तर-पूर्व दिशेला खिडकी असल्यास सकाळच्या वेळी ती उघडून नैसर्गिक प्रकाश आणि हवा घरात येऊ द्या. यामुळे घरात हवा खेळती राहण्यास मदत होते.
- » घरातील मध्यवर्ती भाग मोकळा ठेवा : घराच्या मध्यभागी अनावश्यक वस्तूंचा साठा करू नका. स्वच्छता आणि वस्तूंची योग्य मांडणी यामुळे घर अधिक नीटनेटके राहते.
- » उपकरणांची तांत्रिक तपासणी करा : एकापेक्षा अधिक इलेक्ट्रॉनिक उपकरणे वारंवार खराब होत असतील, तर घरातील वायरिंग, अर्थिंग, सॉकेट्स आणि विद्युतदाब यांची पात्र इलेक्ट्रिशियनकडून तपासणी करून घ्या. वारंवार फ्यूज उडणे, ठिणग्या पडणे किंवा जळल्याचा वास येणे अशी लक्षणे दिसल्यास वीजपुरवठा सुरक्षितपणे बंद करून तज्ञांची मदत घ्या.

वायव्य दिशा : यंत्रे आणि वाहनांशी संबंधित मान्यता

घराची वायव्य दिशा म्हणजे उत्तर-पश्चिम दिशा. वास्तुशास्त्रात या दिशेचा संबंध वायुतत्त्व आणि गतिशीलतेशी जोडला जातो. या दिशेतील वास्तुरचनेत दोष असल्यास वाहने आणि यंत्रे वारंवार खराब होण्याची शक्यता असल्याचे मानले जाते. त्यामुळे या भागातील वस्तूंची मांडणी आणि स्वच्छता याकडे लक्ष देण्याचा सल्ला दिला जातो.

आग्नेय दिशा : अग्नितत्त्वाशी संबंधित मान्यता

घराची आग्नेय दिशा म्हणजे दक्षिण-पूर्व दिशा. वास्तुशास्त्रात या दिशेचा संबंध अग्नितत्त्वाशी जोडला जातो. या दिशेत ओला कचरा, पाण्याची टाकी किंवा निळ्या-काळ्या रंगाचा अधिक वापर असल्यास

घरातील मोटार, मायक्रोवेव्ह आणि इतर इलेक्ट्रॉनिक उपकरणांच्या बिघाडाशी त्याचा संबंध जोडला जातो. वास्तुशास्त्राच्या मान्यतेनुसार, या दिशेतील मांडणी योग्य ठेवण्याचा सल्ला दिला जातो.

ईशान्य दिशा : जलतत्त्वाशी संबंधित मान्यता

घराची ईशान्य दिशा म्हणजे उत्तर-पूर्व दिशा. वास्तुशास्त्रात या दिशेला जलतत्त्व आणि शांततेशी संबंधित मानले जाते. या भागात जड लोखंडी वस्तू किंवा कचरा ठेवणे वास्तुशास्त्राच्या दृष्टीने योग्य

मानले जात नाही. अशा मांडणीचा संबंध पाण्याच्या पाडपमध्ये बिघाड किंवा पाण्याशी संबंधित समस्यांशी जोडला जातो. या दिशेतील भाग स्वच्छ आणि मोकळा ठेवण्याचा सल्ला दिला जातो.

घराचा मध्यभाग : ब्रह्मस्थानाचे महत्त्व

वास्तुशास्त्रात घराच्या मध्यवर्ती भागाला ‘ब्रह्मस्थान’ असे म्हटले जाते. या भागात जड वस्तूंचा साठा किंवा अनावश्यक कचरा ठेवू नये, अशी वास्तुशास्त्रीय मान्यता आहे. या भागात अडथळे निर्माण झाल्यास

संपूर्ण घरातील ऊर्जेचा प्रवाह प्रभावित होतो, असे वास्तुशास्त्रात सांगितले जाते. त्यामुळे घराचा मध्यवर्ती भाग शक्यतो स्वच्छ, नीटनेटका आणि अनावश्यक वस्तूंपासून मुक्त ठेवण्याचा सल्ला दिला जातो.

व्यक्तिमत्त्व विकास, वैचारिक समृद्धीसह योग्य परिवर्तन घडवण्यासाठी वाचन गरजेचे - निवासी आयुक्त डॉ. श्वेता सिंघल

नवी दिल्ली (प्रतिनिधी)– वाचन हे केवळ ज्ञानप्राप्तीचे साधन नसून व्यक्तिमत्त्व विकास, वैचारिक समृद्धी आणि जीवनत वा योग्य परिवर्तन घडवणारे एक प्रभावी माध्यम आहे. त्यामुळे वाचनसंस्कृतीचा अधिकाधिक प्रसार होणे समाजाच्या हिताचे आहे, असे प्रतिपादन महाराष्ट्र शासनाच्या येथील निवासी आयुक्त तथा सचिव डॉ. श्वेता सिंघल यांनी आज येथे केले.

देशाचे माजी राष्ट्रपती डॉ. ए.पी.जे. अब्दुल कलाम यांच्या जन्मदिनानिमित्त वाचन प्रेरणा दिनाचे औचित्य साधून कस्तुरबा गांधी मार्गावरील महाराष्ट्र सदनत विशेष कार्यक्रमाचे आयोजन करण्यात आले होते. त्यावेळी डॉ. श्वेता सिंघल बोलत होत्या. त्यांनी डॉ. कलाम यांच्या प्रतिमेस पुष्पांजली अर्पण करून अभिवादन केले. महाराष्ट्र परिचय केंद्राच्या संचालक हेमराज बागुल, सहाय्यक निवासी आयुक्त नितीन शेंडे, जनसंपर्क अधिकारी मनिषा पिगळे यांची यावी उपस्थिती होती. यावेळीउपस्थित मान्यवरांच्या हस्ते ग्रंथपूजन करण्यात आले. वाचनाचे महत्त्व, ग्रंथसंस्कृतीची जोपासना आणि पुस्तकांमधून होणारी वैचारिक समृद्धी याविषयी मान्यवरांनी यावेळी विचार व्यक्त केले. डॉ. कलाम यांचे साहित्य वाचून त्यांचे विचार आत्मसात करणे,

हीच त्यांना खरी आदर्शजली ठरेल, असे सांगून डॉ. सिंघल यांनीआपल्या वाचनानुभवांना उजाळा दिला. बालपणी शालेय ग्रंथालयातून पुस्तके आणून वाचण्याच्या आठवणी सांगून त्या म्हणाल्या, वयानुसार आणि जीवनानुभवांतून पुस्तकांतील विचारांचा अर्थ अधिक सखोलपणे उमगत जातो. डिजिटल युगात मुलांमध्ये वाचनाची आवड निर्माण करण्यासाठी पालकांनी स्वतः वाचनाची सवय जोपासावी आणि मुलांना दर्ददाय पुस्तके वाचण्यासाठी प्रोत्साहित करावे. विद्यार्थी आणि तरुणांनी डॉ. कलाम यांची ‘विंग्ज ऑफ फायर’, ‘इमायटेड माईझ्ज’ आणि ‘मिशन इंडिया’ ही पुस्तके आवजून वाचावीत. खालिद हुसेनी यांच्या ‘अ थाउजंड स्टर्लेडिड सन्स’ आणि सोनी कंपनीचे सहसंस्थापक अकिओ मोरिता यांच्या ‘मेड इन जपान’ या पुस्तकांचा उल्लेख करून त्यांनी संघर्षाचा सामना करण्याचे धैर्य, उद्योजकता आणि नवकल्पनांचे महत्त्व अधोरेखित केले.

पत्रकार प्रशांत वाघाये यांनी वाचन प्रेरणा दिनानिमित्त पुस्तकांतील विचारांवर चर्चा घडवून आणण्याची आवश्यकता व्यक्त केली. मुंबईच्या डबेवाल्यांच्या कार्यपद्धतीचा संदर्भ देत त्यांनी शिस्त, अचूकता आणि समन्वयाच्या बळावर जागतिक स्तरावर ओलख निर्माण करता येते, असे सांगितले. कामाप्रती प्रामाणिकपणा महत्त्वाचा असून पुस्तकांवरील चर्चा केवळ वाचन प्रेरणा दिनापुरती मर्यादित न ठेवता दर महिन्याला आयोजित करावी, अशी अपेक्षाही त्यांनी व्यक्त केली.

पत्रकार सोमेश कोळगे यांनी पुस्तकांचे महत्त्व, ग्रंथसंग्रहाचे वर्गीकरण आणि पुस्तकांचे जतन याविषयी विविध अनुभव कथन केले. पुस्तकप्रेमी व्यक्तीच्या निधनानंतर त्यांच्या ग्रंथसंग्रहाचे जतन कसे करावे आणि त्यातील ज्ञान पुढील पिढ्यांपर्यंत कसे पोहोचवावे, याकडे त्यांनी लक्ष वेधले. डिजिटल माध्यमांतून वाचन

महाराष्ट्र सदनात वाचन प्रेरणा दिन साजरा

सुलभ झाले असले, तरी छापील पुस्तक हातात घेऊन वाचण्याचा आनंद आणि त्याचे वेगळेपण कायम असल्याचे त्यांनी आवजून सांगितले. आहारविषयक पुस्तकांच्या वाचनातून योग्य आहार आणि निरोगी जीवनशैलीविषयी शाश्वीय माहिती मिळवता येत असल्याचे स्पष्ट करून नितीन शेंडे म्हणाले, जाहििराती आणि परदेशी आहारसंस्कृतीच्या प्रभावाखाली आहाराची निवड करण्याऐवजी शाश्वीय माहितीच्या आधारे संतुलित आहाराचा अंगीकार करावा.

महाराष्ट्र परिचय केंद्राचे संचालक हेमराज बागुल यांनी प्रास्ताविकातून वाचनसंस्कृतीचे महत्त्व विशद केले. फ्रान्सिस बेकेन यांच्या वाचनविषयक विचारांचा संदर्भ देऊन ते म्हणाले, जगाचा इतिहासात सर्वाधिक महत्त्वाचा शोध हा छापखान्याचा आहे. पाचशे वर्षांपूर्वी छापखानातून प्रसिद्ध झालेल्या पुस्तकांनी विचार प्रवर्तक समाज घडवला. त्यातून युरोपात प्रबोधन युग अवतरले. या प्रबोधन युगाचा परिणाम म्हणून आधुनिक क्रांती घडली आणि मानवी जीवन सुखकर झाले.

मतदार यादीत नाव नोंदणीसाठी राज्यात विशेष मोहीम; १७, १८ आणि २४, २५ ऑक्टोबर रोजी मतदान केंद्रांवर शिबिरे

मुंबई (प्रतिनिधी)– राज्यातील एकाही पात्र नागरिकाचे नाव मतदार यादीत समाविष्ट होण्यापासून वंचित राहू नये, या महत्त्वाच्या उद्देशाने मुख्य निवडणूक अधिकारी, महाराष्ट्र आणि भारत निवडणूक आयोगाच्या वतीने राज्यभर विशेष मोहीम हाती घेण्यात आली आहे. या मोहिमेअंतर्गत आगामी १७, १८ तसेच २४ आणि २५ ऑक्टोबर रोजी राज्यातील सर्व मतदान केंद्रांवर विशेष शिबिरांचे आयोजन करण्यात आले असून नागरिकांनी या सुविधेचा लाभ घेत प्रारूप मतदार यादीत आपले नाव तपासावे आणि आवश्यक असल्यास दावे व हरकती २६ ऑक्टोबरपर्यंत सादर कराव्यात, असे आवाहन करण्यात आले आहे.

या विशेषमोहिमेची अंमलबजावणी सुरळीत पार पाडण्यासाठी राज्यातील ३६ जिल्हा निवडणूक अधिकारी, २८८ मतदार नोंदणी अधिकारी, ७ हजार १०० सहायक मतदार नोंदणी

अधिकारी आणि १ लाख २५३ केंद्रस्तरीय अधिकारी अहोरात्र कार्यरत आहेत. विशेष शिबिरांच्या दिवशी हे केंद्रस्तरीय अधिकारी संबंधित मतदान केंद्रांवर प्रत्यक्ष उपस्थित राहणार असून, नागरिकांना नवीन मतदार नोंदणी, नावातील दुरुस्ती तसेच इतर तांत्रिक प्रक्रियांबाबत मार्गदर्शन व मदत पुरवतील.

मतदार यादी तपासताना नाव न आढळल्यास किंवा तपशिलात दुरुस्ती आवश्यक असल्यास नागरिकांना विहित नमुन्यात अर्ज करणे अनिवार्य आहे. नवीन मतदार नोंदणीसाठी नमुना अर्ज क्रमांक ६ भरता येतो, तर यादीतील नावावर आक्षेप नोंदवण्यासाठी किंवा नाव वगळण्यासाठी अर्ज क्रमांक ७ वापरावा लागतो. तसेच, पत्त्यात बदल, तपशिलात दुरुस्ती, नवीन ओळखपत्र मिळवणे किंवा दिव्यांग मतदार म्हणून नोंदणी करण्यासाठी अर्ज क्रमांक ८ चा वापर करावा.

Change In Name

I HEREBY DECLARE THROUGH THIS PUBLICATION THAT MY NAME HAS BEEN CHANGED.
OLD NAME :- KURE ANANDA
VANKATI NEW NAME :- ANAND VYANKATI KURE
ADDRESS :- MU.KHUJDA POST DAREGAON TALUKA MUDKHED DIST NANDED MAHARASHTRA
PIN CODE:- 431806
MOBILE NO.:- +8788852143
THIS DECLARATION IS MADE FOR PASSPORT ISSUANCE & ALL LEGAL PURPOSES.

Change In Name

My Old Name is **Shaikh Taufique Rashid Ali**, Which Now am Changing as New Name **Shaikh Taufique**, Henceforth my all Correspondence will be done as my new Name Please consider the same.
Contact - Shaikh Taufique
S/o. Shaikh Rashid Ali, Plot No.83, Noble Colony, Tq. Dist. Nanded, Pin Code - 431602 Maharashtra.

जाहिर प्रगटन

माझे पक्षकार यांनी मला दिलेल्या अधिकार, माहिती आणि पुरविलेल्या कागदपत्रावरून खालील प्रमाणे जाहीर प्रगटन देण्यात येत आहे.
सर्व वक्तोक्त व हितसंबंधितास या जाहीर प्रगटना बद्दल सूचित करण्यात येते की, माझे पक्षकार यांनी 1. जाफरअली हेदरअली सालानी रा. खोंजा कोलोन, हुत्तवाग नाईड ता. जि. नाईड यांच्या मालकी व ताब्यातील नाईड याघाळा शहर महानगर पालीक्या, नाईड हद्दीतील मौजे वस्तरणी ता.जि. नाईड येथील सिडको, कर्वालय अंतर्गत सिडको मॉड्य, नविल नाईड येथील सर्व्हे क्र. 52 मधील WJM सेक्टर मधील भुखंड क्र. 160 आहे. ज्याचे एक्ज ३१ 167. 25 चौमी असुन ज्याची चतु:सिमा पुर्वेस : भुखंड क्र. 195 आहे, पश्चिमेस : 11 मिटर रेड रोड आहे, दक्षिमेस :भुखंड क्र. 161 आहे, उत्तरेस : भुखंड क्र. 159 आहे. येणे प्रमाणे सरदारी चतु:सिमेच्या आतील भुखंड माझे पक्षकार यांनी खोरी करण्याचा लेखी हक्क/सौदा केलेला असुन सदर करारा पोटी/सौच्या पोटी माझ्या पक्षकारांनी काही रक्कमही इस्तरा बयाना म्णुन दिलेले आहे.

तरी, हर नमुद चतु:सिमेच्या आतील भुखंडाच्या खोरी विरुद्धी ज्य्वहारा बाबत कोणता काहो आक्षेप, तक्रार, उमर, हरकत, हिस्सा, घाटणी, अधिकार, शासकीय, प्रमत्तासकीय, खात्रीचे संस्थाचा कर्वात, हितसंबंध इत्यादी असल्यास त्यांनी त्यांचा आक्षेप मुखकडच घनासह (असल कागदपत्रासह) लेखी स्वरुपात घातली पत्तावर हे प्रगटन प्रसिध्द झाल्या पासुन दहा दिवसांच्या आता नोंदवा, मुदतीमये कोणाचाही आक्षेप प्रचन न झाल्यास माझे पक्षकार वर नमुद चतु:सिमेच्या आतील भुखंडाचे नोंदणीकृत विक्रीजुन सह दुय्यम निबंधक क्वारंलर, नाईड जिल्हा येथे नोंदवुन घेतोल. मुदती नंतर आलेल्या आक्षेपांचा कसलाही विचार केला जाणार नाही.

सबब हे जाहीर प्रगटन.

मार्फत:

ॲड एस्.टी.भाले
सर्व्हे क्र. 50, प्लॉट क्र. 221,
मोदवारी हातागार बखर् निगाण साकरी संस्था,
निळबो रोड, वस्तरणी, नाईड
ता.जि. नाईड मो.क्र. 9421157711/ 9049234404

महात्मा फुले महाविद्यालयात राष्ट्रीय वाचन प्रेरणा दिन साजरा

अहमदपूर (प्रतिनिधी)– महात्मा फुले महाविद्यालयात भारताचे माजी राष्ट्रपती भारतरत्न डॉ. ए.पी.जे. अब्दुल कलाम यांच्या जयंतीचे औचित्य साधून ‘राष्ट्रीय वाचन प्रेरणा दिन ’ मोठ्या उत्साहात साजरा करण्यात आला.

याबाबतचे सविस्तर वृत्त असे की, महात्मा फुले महाविद्यालयाच्या सांस्कृतिक विभाग व राष्ट्रीय सेवा योजना विभागाच्या वतीने आयोजित करण्यात आलेल्या डॉ. ए.पी.जे. अब्दुल कलाम यांची जयंती व राष्ट्रीय वाचन प्रेरणा दिन कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी मराठी साहित्याची ज्येष्ठ समीक्षक तथा प्रसिद्ध कादंबरीकार आहमदपूर (प्रतिनिधी)– महात्मा फुले महाविद्यालयात भारताचे माजी राष्ट्रपती भारतरत्न डॉ. ए.पी.जे. अब्दुल कलाम यांच्या जयंतीचे औचित्य साधून ‘राष्ट्रीय वाचन प्रेरणा दिन ’ मोठ्या उत्साहात साजरा करण्यात आला.

रेल्वे कर्मचाऱ्यांना ७८ दिवसांच्या बोनसची घोषणा

नवी दिल्ली (प्रतिनिधी)– केंद्रीय मंत्रिमंडळाने बुधवारी सुमारे ११.४ लाख रेल्वे कर्मचाऱ्यांसाठी ७८ दिवसांच्या वेतनाइतक्या उत्पादकता आधारित बोनसला मंजुरी दिली आहे. सणासुदीच्या हंगामापूर्वी प्रत्येक पात्र कर्मचाऱ्याला कमाल १७,९५१ रुपये मिळणार आहेत. सरकारच्या म्हणण्यानुसार, या बोनसवर रेल्वेला अंदाजे २,००९.६१ कोटी रुपये खर्च येईल आणि त्यात ११,४०,७७० राजपत्रित कर्मचाऱ्यांचा समावेश असेल.

जाहीरप्रगटन	
बिलेकोली येथील दिवाणी न्यायाधीश व. स्तर, ता. बिलेकोली जि. नांदेड यांचे न्यायालयत,	
किरकोळ दिवाणी अर्ज क्र.२२३/२०२६	पुढील तारीख - ०६.११.२०२६
अर्जदार :	१) सनेत्र पि. काशीराम जंकेटवाड , वय ४० वर्ष, धंदा सेती, २) बालाजी पि. काशीराम जंकेटवाड , वय ३९ वर्ष, धंदा सेती , ३) लक्ष्मण पि. काशीराम जंकेटवाड, वय ३६ वर्ष, धंदा सेती, ४) मनेश पि. काशीराम जंकेटवाड, वय ३३ वर्ष, धंदा सेती, ५) चंद्रकला प्र. विष्णू कोनावार , वय ४५ वर्ष, धंदा सेती.
सर्व रा. बिलेकोली , ता. बिलेकोली, जि. नांदेड	
विरुध्द.	निरंक
नैरअर्जदार:	निरंक
विषय- कलम २ व ३ बॉम्बे रेगुलेशन अ‍ॅक्टनुसार वारसा प्रमाणपत्र मिळणे बाबत..	
ज्याअर्थी अर्जदार हद्दानी मा. न्यायालयात दिवाणी किरकोळ अर्ज दाखल केला असून त्यात अर्जदारने असे कथन आहे की, मया लिगाबई प्र.शंकर जंकेटवाड यांचे अर्जदार क्र १ ते ४ हे दुय्यमा व अर्जदार क्र ५ ही दुयणी असून सर्व अर्जदार हे बिलेकोली ता.बिलेकोली येथील राबिताची आहेत. मयात लिगाबई प्र.शंकर जंकेटवाड व तीचे पती नागे शंकर बाळसा जंकेटवाड यांना त्यांच्या हयातीत कोणतेही अपत्य जन्मलेले नाही. त्यांना मुलगा किंग मुली असे कोणतेही अपत्य नव्हते. मयात सर्व बाळसा जंकेटवाड यांना काशीराम बाळसा जंकेटवाड हा एकमेव भावू होता. तसेच काशीराम बाळसा जंकेटवाड हे दिनांक २१/०१/२०१५ रोजी मयात झालेले आहेत. मयात लिगाबई प्र.शंकर जंकेटवाड यांचा मृत्यु दिनांक २३/०७/२०२२ रोजी मोठे बिलेकोली येथे झाला. अर्जदारने अर्जांमये असे कथन केले की , अर्जदार क्रमांक ०१ ते ०५ हद्दानी मयात लिगाबई प्र.शंकर जंकेटवाड यांचे वारस असल्याबाबते प्रमाणपत्राची आवश्यकता आहे.	
त्याअर्थी सदरवू अर्जदार यांनी मा. न्यायालयात मयात लिगाबई प्र.शंकर जंकेटवाड यांचे कायदेशीर वारस प्रमाणपत्र मिळवण्यासाठी अर्ज दाखल केला आहे. तरी वरील अर्जदार हे मयात लिगाबई प्र.शंकर जंकेटवाड यांचे कायदेशीर वारस नाहीत असे कोणास समजाविण्याचे असेल अण मयात लिगाबई प्र.शंकर जंकेटवाड यांचे कोणी इतर वारस असल्यास त्यांनी या जाहिरप्रगटन प्रसिदीच्या तारखेपासून ३० दिवसांच्या आत या न्यायालयात हजर होऊन किंवा वकीलामार्फत आपल्या हरकती कळवल्यात आणि या लेखावरून असे कळविण्यात येते की, जर सदरवू मुदतीत काहीही हरकती न प्राप्त झाल्यास सदरवू अर्जदार हे मयात लिगाबई प्र.शंकर जंकेटवाड यांचे वारस असल्याचे ह्काबद्ध लग्नलेख पुरावा घेऊन त्यांचा हक्क शाश्वीत झाल्यास त्यांना सदरवू मयात लिगाबई प्र.शंकर जंकेटवाड यांचे कायदेशीर वारस असल्याचे प्रमाणपत्र देण्यात येईल.	
आज दिनांक २३/०१/२०२६ रोजी माझ्या सही व कोर्टाच्या शिक्क्यानिशी दिले.	आदेशावरून, सहा. अधिकार
क. लिपीक	दिवाणी न्यायालय व. स्तर, बिलेकोली

बंद पाणीपुरवठा योजना तातडीने सुरू करा; टँकरचा पर्याय शेवटी वापरा -महसूल मंत्री

मुंबई (प्रतिनिधी)– राज्यातील काही दुष्काळी तालुक्यांत प्रलंबित वीजबिलांमुळे किंवा ट्रान्सफॉर्मरअभावी बंद असलेल्या पाणीपुरवठा योजना तातडीने सुरू कराव्यात. जिल्हाधिकाऱ्यांकडून जिल्हानिहाय उपाययोजनांचे प्रस्ताव येत्या १५ दिवसांत मागवून ते मुख्यमंत्र्यांकडे सादर करण्याची कार्यवाही करावी. पिण्याच्या पाण्यासाठी टँकर हा शेवटचा पर्याय ठेवून त्यापूर्वी अन्य सर्व उपाययोजना पडताळून पाहाव्यात, असे निर्देश महसूल मंत्री तथा दुष्काळसंदर्भातील मंत्रिमंडळ उपसमितीचे अध्यक्ष चंद्रशेखर बावनकुळे यांनी दिले.

सह्याद्री अतिथीगृह येथे दुष्काळसंदर्भातील मंत्रिमंडळ उपसमितीच्या बैठकीत मंत्री बावनकुळे यांनी विविध विभागांच्या उपाययोजनांचा आढावा घेतला. प्रलंबित वीजबिलांसाठी संबंधित जिल्ह्यांनी पंधराव्या वित्त आयोगातून उपलब्ध होणारा निधी वापरावा. अन्य जिल्ह्यांना एकरकमी तडजोड योजनेच्या माध्यमातून प्रलंबित वीजबिले भरण्याची कार्यवाही करण्यासाठी निर्देश द्यावेत. ज्याटिकाणी ट्रान्सफॉर्मरअभावी पाणीपुरवठा योजना बंद आहेत, तेथे ऊर्जा विभागाने ट्रान्सफॉर्मर उपलब्ध करून द्यावेत. यापूर्वी कार्यान्वित असलेल्या योजनांचा वीजपुरवठा पूर्ववत करून त्या पुन्हा सुरू करण्यास प्राधान्य द्यावे, असे निर्देशही त्यांनी दिले.

पिण्याच्या पाण्याची स्थिती गंभीर होण्यापूर्वी पाणीटंचाईवर मात करण्यासाठी पाणी उपलब्ध असलेल्या विहिरी अधिग्रहित कराव्यात. ७५ ते ८० टक्के काम

पूर्ण झालेल्या पाणीपुरवठा योजना प्राधान्याने पूर्ण कराव्यात. नादुरुस्त हातपंपांची तातडीने दुरुस्ती करावी आणि पाण्याचे स्रोत बळकट करण्यावर भर द्यावा. शिवाय पाण्याचे टँकर सुलू करण्यापूर्वी पाणीपुरवठा योग्य आणि सुरळित होण्यासाठी टँकर ऐप आणि जीपीएस प्रणाली सुरू करावी. मुख्य सचिवांनी जिल्हाधिकाऱ्यांची ऑनलाईन बैठक घेऊन त्यांना याबाबत मार्गदर्शन करावे, असेही मंत्री चंद्रशेखर बावनकुळे यांनी सांगितले.

राज्यातील सध्याची स्थिती लक्षात घेता डिसेंबरपर्यंत चारा छावण्या उभारण्याची परिस्थिती उद्भवणार नाही. मात्र, जिल्हानिहाय परिस्थितीचे सर्वेक्षण करून चाऱ्याची तातडीची गरज भासू शकणाऱ्या जिल्ह्यांमध्ये कमी कालावधीत तयार होणाऱ्या चाऱ्याची लागवड करावी. कमी दर असणाऱ्या चारा पिकांची लागवड करण्यास प्रवृत्त करून चारा पिकांसाठी दर जाहीर करावेत. चाऱ्याची गरज आणि उपलब्धता निश्चित करून जिल्हानिहाय उत्पादनाचे उद्दिष्ट

ठरवावे व त्यानुसार आदेश द्यावेत, असे निर्देश मंत्री श्री. बावनकुळे यांनी दिले.

चारा नियोजनाचे अधिकार जिल्हाधिकाऱ्यांना देऊन त्यांच्या अध्यक्षतेखाली समिती स्थापन करावी. या व्यवस्थेत कृषी विभागाने कार्यकारी विभाग म्हणून काम पाहावे, तर पशुसंवर्धन विभागाने कामांवर देखरेख ठेवावी. या दोन्ही विभागांनी ग्रामविकास विभागाच्या यंत्रणेसह संबंधित सर्व विभागांच्या समन्वयातून एका आठवड्यात प्रमाणित कार्यपद्धती (एसओपी) तयार करावी. चारा लागवडीपासून वितरणापर्यंतचे संपूर्ण नियोजन या कार्यपद्धतीत समाविष्ट करावे.

अतिरिक्त चारा उपलब्ध असलेल्या जिल्ह्यातून जवळच्या जिल्ह्यांना चारा पुरविण्याचे नियोजन करावे. वन विभागाच्या तसेच पाणीस्रोतांजवळील गाळाच्या जमिनींवर चारा लागवडीचे नियोजन करावे. चारा उत्पादनासाठी बचत गटांना जागा उपलब्ध करून देण्याबाबतही विचार करावा, अशा सूचना मंत्री बावनकुळे यांनी केल्या.

MAHAVITARAN
Maharashtra State Electricity Distribution Co. Ltd.

e-Tender Notice

The Executive Engineer, MSEDCL, Bhokar Division on behalf of MSEDCL (The Employer) invites sealed e-tenders from reputed and e-registered agencies / bidders for below tenders. The details are as given below:

Sr No	Tender No	Tender Description	Sub Division	Tender cost in Lakhs	Tender Purchase Cost (Including GST)	EMD in Rupees
1	BILLING/EE/BKR/Bhokar/ T-06/2026-27	Monthly Meter Reading of LT consumers in area of any PC/Village/Clusters having below 70% smart meters up to 20kW (Excluding AG consumers other than <u>Aq metered Urban LT consumers coming under Municipal Corporation, Municipal Council, Nagar Parishad and Nagar Panchayat</u>) to be done using Mahavitaran Mobile App, IR/RF HHUs ,Bill Printing and Bill distribution up to consumer /consumer premises.	Bhokar	Rs.27.29 Lakhs	5900/-	Rs.28000/-
2	BILLING/EE/BKR/Himaynagar/T-07/2026-27		Himaynagar	Rs.30.96 Lakh	5900/-	Rs.31000/-
3	BILLING/EE/BKR/UMRI/ T-08/2026-27		Umri	Rs.17.83 Lakhs	5900/-	Rs.18000/-
4	BILLING/EE/BKR/KINWAT /T-09/2026-27		Kinwat	Rs.35.17 Lakhs	5900/-	Rs.36000/-
5	BILLING/EE/BKR/MAHUR /T-10/2026-27		Mahur	Rs.17.23 Lakhs	5900/-	Rs.18000/-
6	BILLING/EE/BKR/HADGOAN /T-11/2026-27		Hadgaon	Rs.50.25 Lakhs	5900/-	Rs.51000/-

The tenders will be processed only in electronic tendering mode and opened for registered agencies on e-Tendering system for works contact of MSEDCL. The bid documents will be available from **10.10.2026 To 15.10.2026, 16:00 Hrs.** The last date of uploading of e-Tenders is **15.10.2026, 17:00 Hrs.** For more details regarding registration process and tender visit our Company's e-Tendering website <https://etender.mahadiscom.in/eatApp/>

The undersigned reserves all the rights to accept or reject or any or tenders without assigning any reasons thereof.

PRO No.071/Dt. 12.10.2026 EXECUTIVE ENGINEER, MSEDCL BHOKAR DIVISION.

जाहीर प्रगटन	
भोकर येथील सह. दिवाणी न्यायालय व. स्तर, भोकर यांच्या न्यायालयात समक्ष श्री. आर. आर.पत्की साहेब दिवाणी न्यायालय व. स्तर, भोकर जि. नांदेड दिवाणी किरकोळ अर्ज क्र. २६८/२०२६	
१) सुरेश पि. गोविंदराव डुरे, वय- ५० वर्ष, धंदा- सेती,	
२) अनुसयाबाई प्र. गोविंदराव डुरे, वय: ४५ वर्ष, धंदा- घरकाम, दोघेरी रा. सायाळ ता. भोकर, जि. नांदेड	
३) सुरेखा प्र. सुभाषराव आगलारे, वय: ५६ वर्ष, धंदा- घरकाम, रा. कोलहारी, ता. किनवट, जि. नांदेड	
४) सुमिता प्र. कैलासराव माने, वय: ५२ वर्ष, धंदा- घरकाम, रा. पोटा बु. ता. हिमायतनगर, जि. नांदेड	
५) वंदना प्र. परमेश्वर वानखेडे, वय: ३६ वर्ष, धंदा- घरकाम, रा. सरसम बु. ता. हिमायतनगर, जि. नांदेड	
६) रेखा प्र. चंद्रकांत कदम वय: ३२ वर्ष, धंदा: घरकाम, रा. पाटी, ता. धार्गापुर, जि. नांदेड ..अर्जदार	
विरुध्द	निरंक
दावा:- बॉम्बे रेगुलेशन अ‍ॅक्ट १८२७ च्या कलम ३ प्रमाणे वारसा प्रमाणपत्र मिळणे बाबत..	
ज्याअर्थी अर्जदारने या न्यायालयात वारसा प्रमाणपत्र अर्ज केला आहे ज्याअर्थी अर्जदार मयात गोविंदराव हनमंतराव डुरे यांचे वारस आहेत. मयात मयात गोविंदराव हनमंतराव डुरे यांचा मृत्यू दि. १७/११/२०२५ रोजी मौ. सायाळ, ता. भोकर, जि. नांदेड येथे मृत्यू झाला.	
अर्जदार हे मयातयांचे कायदेशीर वारस आहेत. अर्जदाराशिवाय कोणीही मयातयांचे वारस नाहीत. अर्जदार यांनी मान्यवर न्यायालयात वारसा प्रमाणपत्र मिळवण्यासाठी अर्ज केला आहे. तरी प्रस्तुत प्रकरणी अर्जदार यांच्या नावे वारसा प्रमाणपत्र देण्यास कोणास काही आक्षेप असल्यास त्यांनी तो स्वतः न्यायालयात दिनांक १७/११/२०२६ रोजी किंवा एक महिन्यामध्ये नोंदवावा. मुदतीनंतर येणा-या आक्षेपाचा विचार करण्यात येणार नाही व अर्जाची पुढील सुनावणी करण्यात येईल.	
आज दिनांक १४/१०/२०२६ रोजी माझ्या सहीनिशी व या न्यायालयाच्या शिक्क्यानिशी दिले.	आदेशावरून अधिकार
क. लिपीक	दिवाणी न्यायालय व. स्तर, भोकर

वारसाचे प्रमाणपत्र मिळणे बाबत जाहीर प्रगटन	
दिवाणी न्यायाधीश, किनिह त्तर, देातूर यांचे न्यायालयात (समक्ष- श्री रविंद्र एल. रातोड, दिवाणी न्यायाधीश क. स्तर, देातूर) दिवाणी किरकोळ अर्ज क्र. २४२/२०२६	
अर्जदार	०१. चंदेरेखा प्र. सचिन गुंवार, वय - ४१ वर्ष, धंदा - घरकाम, ०२. ऋतुराज पि. सचिन गुंवार, वय - १६ वर्ष, धंदा - शिक्षण, ०३. रोमाती पि. सचिन गुंवार, वय - १२ वर्ष, धंदा - शिक्षण, ०४. गंगाधर पि. गोविंदराव गुंवार, वय - ६९ वर्ष, धंदा - सेवाविभूत, ०५. शिंतांजली प्र. गंगाधर गुंवार, वय - ६४ वर्ष, धंदा - घरकाम, सर्व रा. शिवनेरी नगर, रामपूर रोड देातूर, ता. देातूर, जि. नांदेड.
विरुध्द	निरंक
नैरअर्जदार	निरंक
विषय:- बॉम्बे रेगुलेशन अ‍ॅक्ट कलम ०२ व ०३ नुसार वारसा प्रमाणपत्र मिळणे बाबत..	
ज्याअर्थी अर्जदार यांनी मा. न्यायालयात वरीलप्रमाणे दिवाणी किरकोळ अर्ज दाखल केला असून त्यात अर्जदारने असे कथन आहे की, अर्जदार हे मयात सचिन गंगाधर गुंवार यांचे कायदेशीर वारस आहेत. मयात सचिन गंगाधर गुंवार हे अर्जदार क्र. ०१ चे वती, अर्जदार क्र. ०२ व ०३ यांचे वडील, अर्जदार क्र. ०४ व ०५ यांचा मुलगा आहे. मयात सचिन गंगाधर गुंवार यांचे निधन दिनांक २७/०५/२०२६ रोजी झाले. अर्जदारने अर्जांमध्ये असे कथन केले की, अर्जदार यांना मयात सचिन गंगाधर गुंवार यांचे वारसा असल्याबाबते प्रमाणपत्राची शासकीय व निष्पक्षाकीय कामासाठी आवश्यकता आहे.	
त्याअर्थी सदरवू अर्जदार यांनी मा. न्यायालयात सदर मयात यांचे कायदेशीर वारस प्रमाणपत्र मिळवण्यासाठी अर्ज दाखल केला आहे. तरी वरील अर्जदार हे सदर मयात यांचे कायदेशीर वारस नाहीत असे कोणास समजाविण्याचे असेल अणर सदर मयात यांचे कोणी इतर वारस असल्यास त्यांनी या जाहिरप्रगटन प्रसिदीच्या तारखेपासून ३० दिवसांच्या आत या न्यायालयात हजर होऊन किंवा वकीलामार्फत आपल्या हरकती कळवल्यात आणि या लेखावरून असे कळविण्यात येते की, जर सदरवू मुदतीत काहीही हरकती न प्राप्त झाल्यास सदरवू अर्जदार हे सदर मयात यांचे वारस असल्याचे हतावमुदतीत लागलीच पुरावा घेऊन त्यांचा हक्क शाश्वीत झाल्यास त्यांना सदरवू मयात सचिन गंगाधर गुंवार यांचे कायदेशीर वारस असल्याचे प्रमाणपत्र देण्यात येईल.	
आज दिनांक १४/१०/२०२६ रोजी माझ्या सही व कोर्टाच्या शिक्क्यानिशी दिले.	*आदेशावरून

